

Letnik XXVI - št. 5, maj 2019

Glasilo občine Trzin

odisev

Dve dekadi uspešnega delovanja
**Dunja Špendal o okrogli
obletnici turističnega društva**

V imenu športa in dobrodelnosti
**Tek Petra Levca in velika
šolska prireditev**

Pestro diplomatsko življenje
po vsem svetu
Tatjana in Marcel Koprol

Po sledih zgodovine Trzina
**Letališče iz prve svetovne
vojne**

ZDRAVO

10 let
Kartice
zvestobe

izbrano iz kataloga ugodnosti

KOENCIM Q10 30 MG Z ANTIOKSIDANTI

30 kapsul
Prehransko dopolnilo ni nadomestilo za uravnoteženo in raznovrstno prehrano.

redna cena: 9,99€
cena s Kartico zvestobe

7,99 € + 2 POPUST: 20%

LA ROCHE-POSAY LIPIKAR LAIT

200 ml

redna cena: 12,05€
cena s Kartico zvestobe

9,28 € + 2 POPUST: 23%

STOP PRŠILO PROTI KOMARJEM IN KLOPM

100 ml

Biocide uporabljajte varno. Pred uporabo vedno preberite etiketo in podatke o izdelku.

redna cena: 8,56€
cena s Kartico zvestobe

6,85 € + 2 POPUST: 20%

PAPERMINTS COOL CAPS

18 pastil

redna cena: 1,89€
cena s Kartico zvestobe

1,51 € + 1 POPUST: 20%

PROCULIN TEARS ADVANCE

10 ml

Medicinski pripomoček.

redna cena: 8,90€
cena s Kartico zvestobe

7,12 € + 1 POPUST: 20%

B-KOMPLEKS

60 žvečljivih tablet

Prehransko dopolnilo ni nadomestilo za uravnoteženo in raznovrstno prehrano.

redna cena: 7,19€
cena s Kartico zvestobe

5,75 € + 2 POPUST: 20%

BREZPLAČNO PREDAVANJE ZA IMETNIKE KARTICE ZVESTOBE LEKARNE LJUBLJANA

Kako si pomagati pri bolečih in utrujenih nogah. V torek, 21. 5. 2019, ob 18.00, Viteška dvorana, Križanke.

Udeležbo na predavanju potrdite s klicem na brezplačno telefonsko številko **080 71 17** ali prek e-pošte: kartica.zvestobe@lekarna-lj.si.

Cene s popustom iz ZDRAVO - kataloga ugodnosti veljajo v enotah Lekarne Ljubljana, v specializirani prodajalni LL VIVA (v okviru razpoložljivega asortimana) in v Spletni Lekarni Ljubljana na www.lekarnaljubljana.si izključno ob predložitvi Kartice zvestobe Lekarne Ljubljana ter zahtevanega števila jabolk zvestobe, sicer veljajo redne cene. Silke so simbolične, popusti se ne seštevajo. Ponudba velja od 25. 4. do 10. 6. 2019 oz. do prodaje zalog.

70
LET
ZDRAVJA

LEKARNA LJUBLJANA

Innovation
that excites

NISSAN QASHQAI NAJBOLJ PRODAJAN CROSSOVER V EVROPI

ŽE OD

17.990 €*

7 LET
JAMSTVA**

+ BONUS OB MENJAVI
STARO ZA NOVO***

NISSAN INTELLIGENT MOBILITY

AVTOHIŠA MALGAJ
ime s tradicijo | Ljubljana

Avtohiša Malgaj, d.o.o., Tržaška c. 108, 1000 Ljubljana
Prodaja novih vozil: 01/ 20 00 627, prodaja rabljenih vozil: 01/ 20 00 560,
servis: 01/ 20 00 570, E-mail: info@malgaj.com
ODPRTO OD PON DO PET: OD 8.00 DO 18.00, SOB: OD 8.00 DO 12.00, NED: ZAPRTO

www.malgaj.si

Kombinirana poraba goriva: 5,3–7,5 l/100 km. Emisije CO₂: 170–139 g/km. Emisijska stopnja: Euro 6d – Temp. Emisije NO_x: 0,0181–0,0553g/km. Emisije trdnih delcev: 0,0004–0,00091g/km. Št. delcev (x10¹⁰): 0,01–0,86. Ogljikov dioksid (CO₂) je najpomembnejši toplogredni plin, ki povzroča globalno segrevanje. Emisije onesnaževal zunanega zraka iz prometa pomembno prispevajo k poslabšanju kakovosti zunanega zraka. Prispevajo zlasti k čezmerno povišanim koncentracijam prizemnega ozona delcev PM₁₀ in PM_{2,5} ter dušikovih oksidov.

Vir: JATO *Cena velja ob nakupu novega vozila Nissan Qashqai 1.3 Visia z akcijo CashPlan preko Nissan Financiranja. **Brezplačno 7-letno jamstvo velja z Nissan Financiranjem in obsega 3 leta tovarniške garancije ter podaljšano jamstvo za 4. in 5. leto po programu "As new", 6. in 7. leto pa po programu Basic, oz. za 160.000 km, karikoli se zgodi prej. ***Ce želite zamenjati svoj stari avtomobil, vam ob nakupu novega vozila Nissan Qashqai priznamo do 1000 € bonusa (velja za vozilo Nissan Qashqai 1.6 dCi). Odločitev o sprejemu vašega rabljenega vozila v račun je diskrecijska pravica posameznega pooblaščenega distributera. Odločitev bonusa "stara za novo" ni izključno vezana na sprejem vašega rabljenega vozila v račun. Velja z Nissan Financiranjem. Akcija velja do 30. 6. 2019. Pooblaščen uvoznik: Renault Nissan Slovenija, d.o.o., Dunajska 22, 1001 Ljubljana. Silka je simbolična. Več na nissan.si.

Odsev, glasilo občine Trzin

→ Na naslovnici

Utrinek z letošnjega blagoslova
konj v Trzinu
Fotografija: Miha Gradišek

Glavna in odgovorna urednica:

Vesna Sivec Poljanšek, trzin.odsev@gmail.com

Uredništvo:

Tanja Bricelj, Tanja Jankovič, Barbara Kopač, Nataša Pavšek,
Miha Pavšek, Majda Šilar, Dunja Špendal

Redni sodelavci, avtorji prispevkov:

Matjaž Erčulj, Milica Erčulj, Andrej Grum, Saša Hudnik, Dušan
Kosirnik, Zdenka Kopač, Brigita Ložar, Valentin Orešek,
Marjetka Pajk, Katja Rebolj, Zoran Rink, Miha Šimnovc, Petra
Šuštar, Jožica Trstenjak

Avtorji fotografij:

Tanja Bricelj, Tanja Jankovič, Barbara Kopač, Zinka Kosmač,
Miha Pavšek

Lektoriranje:

Darja Tasič

Tehnično urejanje, prelom, priprava za tisk in tisk:

IR IMAGE, d. o. o.

Oglasno trženje:

IR IMAGE, komunikacijska agencija, d. o. o.,
Medvedova ulica 25, 1241 Kamnik
Telefon: 01/ 83 96 400, Faks: 01/ 83 96 411
E-mail: info@ir-image.si

Glasilo izhaja enkrat mesečno v nakladi 1.500 izvodov.
Brezplačno ga prejmejo vsa gospodinjstva v Trzinu.

ISSN 1408-4902

Gradivo za junijsko številko oddajte najkasneje
do srede, 5. junija.

Prispevke pošljite v elektronski obliki na naslov uredništva:

trzin.odsev@gmail.com.

V skladu z uredniško politiko in glede na razpoložljivost prostora v glasilu Odsev
si pridržujemo pravico do objave ali neobjave ter krajšanja in preoblikovanja
nenaročeni prispevkov.

Lepa beseda lepo mesto najde

Menda imamo Slovenci kritiziranje v krvi in prej kot dobro bomo v stvarih našli negativno. Mogoče se tega sploh ne zavedamo, a nam potem kdo od tujcev, ki se preselijo k nam in postopoma spoznavajo naše navade, postavi ogledalo in nas opozori prav na to (nacionalno) značajsko lastnost. Verjetno bi o tem vedeli veliko povedati (tudi) organizatorji prireditve, ki ob koncu pogosto poslušajo, kaj vse je šlo narobe oziroma kaj bi lahko bilo boljše. Le malokdo od obiskovalcev pa se vpraša, koliko truda, garanja in tudi odrekovanja je potrebnega, da se prireditve uspešno spravi pod streho.

Tako mi je, denimo, zagnani Matjaž Erčulj pojasnil, da se organizatorji vsakoletnega trzinskega tekaškega praznika na tek pripravljajo že vse od novega leta. Stotero stvari je treba pripraviti, preden naposled napoči dan, ko se tekmovalci poženejo v tek po trzinskih ulicah in gozdovih.

Podobno vročične priprave vladajo vedno tudi pred šolskimi prireditvami, še posebej tistimi večjimi. Letošnja dobrodelna prireditve **Zame, zate, za nas** pa je bila nekaj posebnega, saj je dobila novo preobleko, zaradi katere je neumorna organizatorska ekipa zavihala rokave že v začetku šolskega leta in tako več mesecev pripravljala vse potrebno.

In kakšne priprave se odvijajo šele pred Florijanovim sejmom, eno največjih lokalnih prireditve, na katero so Trzinci še posebej ponosni! Njeni organizatorji, turistično društvo Kanja, so že od lani razmišljali, kako bi jo izpeljali, da bi bila še posebej zanimiva, tudi zaradi letošnje 20-letnice društva.

Pa je vmes posegla višja sila – vreme. Organizatorji so sicer vse do zadnjega upali, da se bodo »vremena Kranjcem zjasnila«, a žal ni bilo tako. »Letos so prezgodnji ledenjaki odpihnili Florijanov sejem.« je v svoji rubriki ugotavljal tudi naš vremenski strokovnjak Miha Pavšek.

Vremena pač ne moremo izbirati, verjetno pa si sploh ne znamo predstavljati, kakšne nevihte so doživljali v sebi organizatorji Florijanovega sejma, ko so ga morali tik pred zdajci odpovedati in ga prestaviti na konec poletja. A takrat bo vreme zagotovo boljše, že zdaj optimistično drži pesti tudi naš Miha.

Optimizem pač najbolje zaleže v vseh trenutkih, (tudi) med pripravami na prireditve in po njih! In svoje naredi tudi prava beseda, ki že pregovorno »pravo mesto najde« in je najboljša nagrada za ves vložen trud. Z njo se da pregnati tudi največje viharje in priklicati vedrino in potem z obilo nove zagnanosti zakorakati naprej.

Glavna in odgovorna urednica

Vesna Sivec Poljanšek

Občina Trzin

Spletna stran: www.trzin.si
E-mail: info@trzin.si

Telefonske številke:

01/ 564 45 43
01/ 564 45 44
01/ 564 45 50
Faks: 01/ 564 17 72

Uradne ure:

Ponedeljek: 8.00 – 14.00
Sreda: 8.00 – 13.00 in 14.00 – 18.00
Petek: 8.00 – 13.00

Informacije o prireditvah in dogodkih v občini Trzin so na voljo tudi v občinskem informativnem središču na Ljubljanski cesti 12/f oz. na telefonski številki 01/ 564 47 30.

Skupna občinska uprava občin Trzin, Komenda, Lukovica, Mengeš, Moravče, Vodice

»Medobčinski inšpektorat in redarstvo«

Mengeška cesta 9, 1236 Trzin
E-mail: inspektorat@trzin.si

Telefonska številka:

01/564 47 20
Faks: 01/564 47 21

Uradne ure:

Ponedeljek: 9.00 – 11.00
Sreda: 9.00 – 11.00

6. redna seja občinskega sveta

5. redne seje občinskega sveta, ki je bila na sporedu 24. aprila, povzemamo zelo na kratko le osnovne točke dnevnega reda, obsežnejše gradivo, tudi z vsemi vprašanji in pobudami svetnikov in z županovimi odgovori, pa najdete na spletni strani Občine Trzin.

Kot že na nekaterih prejšnjih letošnjih občinskih sejah so svetniki najprej prisluhnili poročilu o lanskem delovanju institucij, povezanih z delom in življenjem v Trzinu.

Tako so se svetniki seznanili s poročili o lanskem delovanju domžalske osnovne šole za otroke s posebnimi potrebami Roje, v katero so vključeni tudi trzinski otroci, Knjižnice Domžale, Medobčinskega muzeja Kamnik, Glasbene šole Domžale in Osnovne šole Trzin. Ravnateljica trzinske šole Matejka Chvatal je predstavila tudi gradivo za sklep o prerazporeditvi presežka prihodkov nad odhodki osnovne šole za pokritje presežka odhodkov nad prihodki enote vrtca Žabica; sklep so svetniki v nadaljevanju sprejeli.

Sledili sta še letno poročilo Medobčinskega inšpektorata in redarstva in poročilo odgovorne urednice občinskega glasila Odsev o ureničenju programske zasnove in finančnem poslovanju v letu 2018.

Vsa poročila so svetniki soglasno potrdili.

V nadaljevanju so svetniki prisluhnili še predstavitvi zaključnega računa proračuna Občine Trzin za leto 2018 (skrajšani postopek), se seznanili z dopolnitvijo načrta ravnanja z nepremičnim občinskim premoženjem za leto 2019 in s poročili organizatorjev volilnih kampanj za lanske lokalne volitve; sprejeli so sklep o potrditvi predloga komisije za informiranje, občinska priznanja, proslave in promocijo občine o podelitvi letošnjih občinskih priznanj, sklep o imenovanju predsednika, namestnika predsednika ter članov in namestnikov članov občinske volilne komisije in sklep o soglasju k imenovanju skupnega predstavnika ustanoviteljev v svet javnega zavoda Zdravstveni dom Domžale.

Kot je v navadi, je bila ena od vmesnih točk dnevnega reda namenjena tudi svetniškemu vprašanju in pobudam. Svetnika Marka Kajfeža (LZT) in malo zatem še svetnico Alenko Marjetič Žnider (OAOT) je zanimalo med drugim, kakšna dela so se začela po veliki noči v Mlakarjevi ulici. Župan jima je pojasnil, da gre za korenito obnovo in-

Na 6. občinski seji so svetniki znova prisluhnili številnim poročilom, med drugim tudi poročilo o lanskem delovanju Knjižnice Domžale. Njena direktorica Barbara Zupanc Oberwalder je med drugim pohvalila Trzinca za odličen obisk trzinske knjižnice in v duhu dneva knjige, ki smo ga zaznamovali dan prej, 23. aprila, spregovorila o pozitivnem vplivu branja, o čemer je nekaj spodbudnih besed nato povedal tudi svetnik Anton Peršak.

frastrukture, ki med drugim zajema prenavo kanalizacije, asfalta itd. Svetnik Rado Gladek (SDS) je dal pobudo, o kateri se je na eni od letošnjih sej že govorilo, in sicer za namestitev senčil na oknih trzinske splošne ambulante, ker je v njej menda vroče. Pobudo je dal še svetnik Anton Peršak (LZT), in sicer je predlagal, da bi zabojnike z nevarnimi odpadki zapirali, da ne bi ti odpadki končali v naravi. Župan mu je pojasnil, da so ti zabojniki sicer zaklenjeni, a je nekdo očitno vanje vdrl.

6. redna občinska seja se je končala ob 18.14. ●

Besedilo in fotografija: Vesna Sivec Poljanšek

Pri ustvarjanju prvega Grinijevega časnika sodelovali tudi trzinski osnovnošolci

V Javnem komunalnem podjetju Prodnik smo aprila letos končali natečaj Grinijevo časnikovanje z izdajo prvega Grinijevega časnika, v tem okviru pa smo otroke spodbujali k razmisleku o okoljskih temah in k ustvarjanju naslovnice in prispevkov za prvi Grinijev časopis. Vse prejete naslovnice smo objavili na spletni strani www.grini.si, najboljše, ki jih je izbrala tričlanska žirija, pa tudi v časopisu, v katerem so objavljeni tudi najbolj izvirni in vsebinsko najmočnejši prispevki – od miselnih nalog in ugank do likovnih zgodb, pesmi in besedil o ločevanju, recikliranju, ponovni uporabi in o pomenu vode.

V Javnem komunalnem podjetju Prodnik namenjamo veliko pozornost ozaveščanju najmlajših, zato z veseljem na različne načine sodelujemo tudi z vrtci in šolami. Za mlajše osnovnošolce pripravimo vsako leto posebno nagradno igro ali natečaj, da bi jih spodbu-

dili k razmišljanju o vplivu ravnanja ljudi na okolje. Prepričani smo namreč, da je treba z okoljsko vzgojo začeti zelo zgodaj, saj bodo otroci z učenjem ponotranjili skrb za okolje. Pri tem ozaveščanju nam pomaga naša maskota, prijazen vesoljček Grini, ki se ga otroci ob njegovem obisku vedno neizmerno razveselijo. Tokrat je Grini povabil učence drugih in tretjih razredov osnovnih šol, naj mu pomagajo pri ustvarjanju njegovega časopisa Grinijev časnik.

Ponosni smo, da so v natečaju sodelovali učenci vseh osnovnih šol z območja občin Domžale, Mengeš, Trzin, Lukovica in Moravče. Žirija je imela izredno težko nalogo, saj je morala za objavo v časopisu izbirati med več kot 300 naslovniciami in več kot 80 prispevki, med katerimi ni bilo slabega – bili so samo dobri in še boljši. Rezultat je zanimiv, igriv, zabaven in poučen Grinijev časnik o ločevanju odpadkov, recikliranju, ponovni uporabi in o poti vode.

Grini je svoj časnik razdelil vsem učencem drugih in tretjih razredov osnovnih šol, ki so sodelovale pri natečaju.

Zmagovalka natečaja je postala osnovna šola Mengeš, saj so nje- ne učenke in učenci poslali več kot 170 zanimivih vsebinsko močnih izdelkov, poleg tega pa je bila za naslovnico časopisa izbrana tista, ki so jo ustvarili pri njih, v 2. b razredu. Šola si je tako prislužila pokal za najbolj »grinastično« šolo leta 2019. V časniku je objavljen tudi izdelek učenecv 3. a trzinske osnovne šole, ki so pokazali, kako lahko postane- jo odpadki zabaven učni pripomoček – za učenje o varnosti v prometu so namreč ustvarili maketo šole z okolico iz odpadnega materiala.

Vsem, ki so ustvarjali za Grinijev časnik, se zahvaljujemo za trud in čas, ki so ga vložili v to delo. Prepričani smo, da bomo s skupnimi močmi pripomogli k ohranjanju čistega okolja in s tem tudi virov čiste pitne vode.

Grinijev časnik v elektronski različici si lahko ogledate na spletni strani www.grini.si. •

Besedilo in fotografija: JKP Prodnik

Uspešno izpeljan projekt Krekovo središče

Projekt Krekovo središče, ki se izvaja v Mengšu, Trzinu, Vodichah, Komendi in Mostah, in sicer v okviru Lokal- ne akcijske skupine (LAS) za mesto in vas, je v zaključni fazi, saj se konec junija končuje. Partner v projektu, Zavod Medgeneracijsko središče Komenda, z njim zelo učinkovito širi programe skrbi za kakovostno staranje tudi v sosednje občine. Značilnost vseh programov v okviru Krekovega središča je trajnostna naravnost, kar pomeni, da se bodo programi po koncu projekta v skupnosti nadaljevali, vsak po svoje.

Babi Vanda s svojim varovancem na njegovem domu

Medgeneracijska skupina Odmev

Kratka predstavitev programov

- Starši, ki za svoje otroke potrebujejo varstvo, ko ti niso v šoli ali vrtcu, se še vedno lahko odločijo za brezplačno storitev babi servis (prijava na spletni strani www.zmsk.si). To je nekaj uric varstva otrok na njihovem domu, ki ga izvajajo mlajše upokojenke.
- Lahko se vključite tudi v program Delavnice za družine. Potekajo vsako drugo soboto v mesecu, od 9.30 do 12.30, v Komendi, na Krekovi 10. S sabo lahko pripeljete tudi otroke, saj je poskrbljeno za njihovo varstvo.
- Tečaj za družinske oskrbovalke (to so v večini ženske, ki doma skrbijo za starostno ali bolezensko onemogle svojce) se nadaljuje v obliki

mesečnih srečanj, v tako imenovanih Klubih svojcev, s pogovornimi temami, ki koristijo družinskim oskrbovalkam, oskrbovancem in njihovi- h svojim.

- V teku je še tečaj za prostovoljsko družabništvo in vodenje med- generacijskih skupin – v ustanavljanju je sedem medgeneracijskih skupin za kakovostno staranje, od tega kar štiri v Komendi

In še – to jesen bomo začeli projekt Krekovo središče II, saj smo bili ponovno uspešni pri pridobivanju nepovratnih sredstev iz Evropskega sklada za regionalni razvoj, na razpisu LAS za mesto in vas. •

Viktorija Drolec, vodja projekta, foto: Arhiv Krekovega središča

Brez strahu na razpise

Razpisi se odpirajo in zapirajo vse leto in so priložnost za pridobivanje sredstev tudi za nevladne organizacije, še vedno pa se mnogi ob tem prestrašijo razpisne dokumentacije, pogojev in zahtev. A ni razloga, da ne bi poskusili izkoristiti priložnosti.

Svetovalka Barbara Možina iz Stičiča NVO osrednje Slovenije razkriva, na kaj vse je treba biti pozoren, preden se prijavimo na razpis.

- Zelo verjetno je, da ne boste našli idealnega razpisa, zato se bo pač treba prilagoditi.
- Pri prijavi je zelo pomemben faktor čas, zato naj bo projekt domišljen že pred odprtjem razpisa.
- Pri večini razpisov ni prefinanciranja, zato se pozanimajte glede premostitvenega posojila.
- Priprava razpisa in izvedba projekta sta ekipno delo, torej razmislite tudi o kadrovskih kapacitetah.

Naša svetovalka opozarja še, da pred prijavo na razpis selektivno preberite samo tiste njegove dele, ki bodo vplivali na vašo odločitev za prijavo, po sprejetju odločitve pa pozorno preberite vso razpisno dokumentacijo. Preverite točkovanje in prag za odobritev projektov in ocenite možnost za uspeh. Preverite tudi, kdaj se morajo projekti začeti izvajati in do kdaj morajo biti sredstva porabljena. Na spletni strani razpisovalca dnevno preverjajte, ali je prišlo do kakšnih sprememb, in dosledno upoštevajte navodila za oddajo.

V pripravo gradiva naj bodo vključeni sodelavci, prostovoljci, zunanji strokovnjaki. Tako bo prijava lahko naredila na razpisno komisijo dober vtis. Pred njeno oddajo pa prosite nekoga »zunanjega«, da jo prebere. Če bo ta razumel projekt, ga bo tudi komisija.

Če boste imeli težave pri prijavi, nam pišite na elektronski naslov info@consulta.si. Čim več uspešnih prijav in izpeljanih projektov vam želimo.

Več o tem lahko preberete v novicah na www.consulta.si. ●

Klavdija Tomažič,
Stičiče NVO osrednje Slovenije,

Na podlagi 39. člena Zakona o volitvah v državni zbor (Uradni list RS, št. 109/06 – ZVDZ-UPB1, 54/07 – odl. US, 35/14 – odl. US in 23/17), ki se uporablja na podlagi 7. člena Zakona o volitvah poslancev iz Republike Slovenije v Evropski parlament (Uradni list RS, št. 40/04 – uradno prečiščeno besedilo, 41/07 – ZVRK, 109/09, 9/14 in 59/17), izdaja Okrajna volilna komisija 11. volilnega okraja 4. volilne enote

Sklep o določitvi volič in območij volič

za izvedbo volitev poslancev iz Republike Slovenije v Evropski parlament, v 11. volilnem okraju 4. volilne enote, ki bodo v nedeljo, 26. maja 2019.

VOLIŠČE 4.11.14 - OŠ TRZIN I, Mengeška c. 7b, Trzin

Trzin: Habatova ulica, Jemčeva cesta, Kmetičeva ulica, Ljubljanska cesta št.: 1, 1a, 2, 3, 3a, 4, 4a, 5a, 6, 7, 8, 8a, 9, 9a, 10a, 11, 12, 12a, 12b, 12c, 12d, 12e, 12f, 13, 13a, 13b, 13c, 13d, 13e, 13f, 13g, 14 in 15b, Mengeška cesta in Za hribom 6, 7, 8, 8a, 9, 9a, 10, 10a, 11, 11a, 11b, 11c, 12, 12a, 12b, 13, 14, 14a, 15, 16, 17, 20, 20a, 22, 26, 28, 30 in 36.

VOLIŠČE 4.11.15 - OŠ TRZIN II, Mengeška c. 7b, Trzin

Trzin: Cankarjeva ulica, Kidričeva ulica 5, Košakova ulica 1 in 2, Ljubljanska cesta 15, 16, 16a, 16b, 16c, 18, 18a, 20 in 24, Lobodova ulica, Mlakarjeva ulica vsa, razen 4, 4a, 6, 6a, 7, 7a in 8, Na jasi, Onger, Partizanska ulica, Ploščad dr. Tineta Zajca, Prešernova ulica, Reboljeva ulica, Ulica Kamniškega bataljona, Ulica OF, Ulica pod gozdom, Ulica Rašiške čete vsa, razen 1, 2, 5 in 5a, Vegova ulica, Za hribom 1, 1a, 2, 3, 4, 4a in 5 in Župančičeva ulica.

VOLIŠČE 4.11.16 - OŠ TRZIN III, Mengeška c. 7b, Trzin

Trzin: Bergantova ulica, Blatnica, Borovec, Brezovce, Brodišče, Dobrave, Gmajna, Hrastovec, Kidričeva ulica vsa, razen št. 5, Kratka pot, Ljubljanska cesta 15a, 17, 19, 19a, 19b, 21, 23, 25, 26, 27, 28, 28a, 29, 33, 35, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 51a, 52a in 55, Mlakarjeva ulica 4, 4a, 6, 6a, 7, 7a in 8, Motnica, Pernetova ulica, Peske, Planjava, Prevale, Špruha, Trdinova ulica, Ulica bratov Kotar, Ulica Rašiške čete 1, 2, in 5a in Zorkova ulica.

VOLIŠČE 4.11.901 - DOMŽALSKI DOM, Ljubljanska 58, Domžale

Predčasno glasovanje.

VOLIŠČE 4.11.970 - DOMŽALSKI DOM, Ljubljanska 58, Domžale

Volišče za volivce, ki nimajo stalnega prebivališča na območju okraja.

Vsa volišča na območju okraja so dostopna invalidom.

Številka: R. SLOVENIJA, OKRAJNA VOLILNA KOMISIJA
041-5/2019/2 11. VOLILNEGA OKRAJA 4. VOLILNE ENOTE

Datum: PREDSEDNICA OKRAJNE VOLILNE KOMISIJE
27. 2. 2019 Anita Janjoš, univ. dipl. prav.

Volitve v evropski parlament 2019

Kandidati NSi: Evropi vračamo zaupanje

Želimo si močno Evropsko unijo, ki nam zagotavlja mir, varnost in razvoj. Če bo Evropa našla pravo pot sodelovanja in imela še več posluha za ljudi, jo čaka svetla prihodnost. Zato želimo Evropi vrniti zaupanje, Sloveniji pa v evropski družini držav zagotoviti ugledno mesto. To je glavno sporočilo liste kandidatov NSi pred volitvami v Evropski parlament, ki bodo 26. maja letos.

Evropsko unijo čakajo številni izzivi, zato bodo tokratne volitve zagotovo prelomne. Odločalo se bo o naši prihodnosti in o tem, kako bo Evropska unija kot skupnost v prihodnje sploh delovala. Zavedamo se, da so določeni problemi, kot so reševanje bank, brexit in migracije v zadnjih letih zmanjšali njeno zaupanje. A prepričani smo, da s pametno in povezovalno politiko ter zaupanjem v prednosti, ki jih prinaša

evropsko povezovanje, Evropska unija lahko znova postane močnejša.

V NSi se na volitve podajamo z osmimi sposobnimi in uglednimi kandidati, ki so pripravljene zagristi v vse izzive, s katerimi se sooča Evropa. Nosilka liste je Ljudmila Novak, sledijo pa ji Jožef Horvat, Lojze Peterle, Iva Dimic, Mojca Erjavec, Katja Berk Bevc ter ugledna člana iz civilne družbe dr. Franci Demšar in dr. Žiga Turk.

Kdorkoli bo na teh volitvah svoj glas oddal za NSi, bo dobil garancijo, da bo Evropska unija močna tudi v prihodnosti in da se bo znotraj nje okrepila tudi slovenska identiteta. Verjamemo, da Evropa potrebuje zmerno in napredno politiko. Le tako bomo lahko ustvarili bolj pravično, gospodarsko močno in varno skupnost, skratka boljše Evropo. ●

OO NSi Trzin

Tradicionalni blagoslov konj

V soboto, 27. aprila, je bil pred cerkvijo sv. Florijana v Trzinu blagoslov konj, jezdecev in soli. Blagoslavljal je župnik Boštjan Guček.

Šesti tradicionalni blagoslov konj v Trzinu

Kot veleva tradicija, je bil blagoslov teh plemenitih živali v tednu, ko goduje zavetnik konj, sv. Jurij. V Trzinu je bilo to tokrat že šestič, letošnjega blagoslova pa se je udeležilo še več ljudi kot lani – lastniki so pripeljali 13 konj, zbralo pa se je tudi lepo število občank in občanov, tudi precej najmlajših. Blagoslov je potekal na pobudo farana, konjereja Matica Mušiča.

Obred je obsegal molitev ter blagoslov soli, konjenikov in konj, ob tem pa so vsi konji prejeli kruh, lastniki pa simbolično darilce. Po obredu je sledilo druženje s pogostitvijo, ki so jo tudi letos pripravile marljive trzinske gospodinje, najmlajši pa so se pogumno preizkusili v jahanju. Med obredom so za varnost na cesti skrbeli gasilci trzinskega gasilskega društva.

Matic Mušič, pobudnik blagoslova konj v Trzinu

Druženje smo sklenili z mislimi na blagoslov čez leto dni. ●

Besedilo in fotografiji:
Miha Gradišek

Trzinke na Jakobovi poti

Jakobova pot v Španiji, v španščini poimenovana Camino de Santiago de Compostela, je že leta zelo priljubljena romarska pot. V zadnjih letih poslušam pripovedi mnogih znancev, ki so jo prehodili (vsaj njen delček, če ne celote), tokrat pa sem na potopisnem predavanju Petre Mušič dobila še manjkajoče koščke te sestavljanke. Romanje, ki je sprožilo povečanje števila leposlovnih zapisov o tej izkušnji, so lani doživele tudi tri Trzinke.

Petra, Špela in Andreja so se po spletu okoliščin odpravile na pot skupaj. Andreja jo je sprva nameravala prehoditi že leto poprej, sama, vendar je nanoslo, da ji je romanje leto pozneje prineslo družbo dveh sestričen. Dekleta so svoje pohodniške zmogljivosti preizkusile najprej s pohodom do Krka, zatem pa so se začele temeljito pripravljati na špansko romanje, kamor so se nato odpravile lani poleti. Tu pa so med več romarskimi potmi izbrale severno, ki je manj obljudena in ponuja milejše vremenske razmere. Zaradi vpliva morja so namreč poletne dnevne temperature tu nižje in omogočajo pohodniku hojo ob znošnejših temperaturah, čeprav se ti večinoma odpravijo na pot tako ali tako že v zgodnjih jutranjih urah.

Zanimivo predavanje o romanju po Jakobovi poti je tokrat privabilo v dvorano kulturnega doma precej obiskovalcev.

Na začetku poti so dekleta dobila akreditacijo, ki ti pomaga pri iskanju prenočišč. Ta so namreč namenjena izključno romarjem in ne tudi drugim turistom, ležišča pa delijo po pravilu *kdor prej pride, prej melje*, zato ni nikdar zagotovila, da boš dejansko dobil prenočišče tam, kjer ga načrtuješ. K sreči se popotnice tu niso soočale s hudimi izzivi in so imele v nekaterih prenočiščih, tako imenovanih *albergih*, na voljo celo pralni in sušilni stroj, sicer pa so perilo prale na roke. Po zajtrku, ki je načeloma vštet v ceno nočitve, so se vedno čim bolj zgodaj odpravile na pot in pridno prečesavale špansko pokrajino. pri tem so srečevale zanimive popotnike z vseh koncev sveta in so med drugim naletele tudi na italijanskega mladeniča, ki je na poti doživel epileptični napad. S pomočjo še španskega pohodnika so mu priskrbele prevoz do najbližje bolnišnice, da so ga tam ustrezno oskrbely. Pozneje pa so se z mladeničem ponovno srečale in stkala se je slovensko-italijanska prijateljska naveza.

Na Jakobovi poti so si ogledale tudi Bilbao in znameniti Guggenheimov muzej, ki je nekdanje neugledno baskovsko prestolnico spremenil v pravo turistično kulturno meko. Na poti so se prebijale skozi bujno zelenje, čez zalive in hribovje, pritegnile pa jih niso zgolj naravne, temveč tudi kulturne znamenitosti. Svoje osemsto petindvajset kilometrov dolgo potovanje, na katerem ni šlo brez razbolelih in ožuljenih stopal, vnete pokostnice in poškodb, so po približno mesecu dni zaključile v Santiagu de Compostela, ki velja za uradni zaključek Jakobove poti. Tam so preživele še štiri dni, preden so se vrnile v rodno Slovenijo, polne močnih vtisov in nove, španske energije. ●

Del opreme trzinskih pohodnic

Besedilo in fotografiji: Barbara Kopač

Potep po Ljubljani

V šolskem letu 2018/2019 smo v Centru aktivnosti Trzin (CAT) dobili zelo zagnano predavateljico umetnostne zgodovine Mojca Mikolič. Med njenimi mnogimi znanji, ki jih rada razdaja vedoželjnim ljudem, je tudi turistično vodenje po Ljubljani.

Tako smo se zadnji petek v aprilu namesto v učilnici z njo dobili v Miklošičevem parku v Ljubljani in se od tam podali na ogled znamenitih ljubljanskih stavb. V Miklošičevi ulici nam je pogled usmerila na hišo nekdanjega odvetnika Valentina Krisperja, ki jo je zasnoval arhitekt Maks Fabiani – njeno pročelje je obogateno s cvetličnimi in drugimi rastlinskimi motivi. Naslednja stavba v tej ulici je bila Bambergerjeva – Otomar Bamberg je bil ljubljanski tiskar. Fasada te je okrašena s portreti neznanih ljudi, zamislil pa si jo je prav tako Maks Fabiani, ki je bil v času županovanja Ivana Hribarja

Ljubljanski »občinski« arhitekt. Pri Čudnovi hiši (Čuden je bil urar) na Cigaletovi smo občudovali vogalni stolp – arhitekt je bil Ciril Metod Koch, hiša pa je bila zgrajena leta 1902. Od tu smo prišli na Slovensko cesto, kjer stoji Hribarjeva hiša z valovito fasado, okrašeno z levjimi glavami (levi simbolizirajo varuhe domov), prav tako delo Maksa Fabianija.

Na Slovenski cesti smo se tudi pred ljubljanskim nebotičnikom zazrli proti vrhu stavbe, ker je vzporedno s 6. nadstropjem postavljen štirimetrski kip v prihodnost zazrte Genije, delo kiparja Lojzeta Dolinarja, ki naj bi pona-

zarjal mogočnost gradnje hiš v višine. Nebotičnik je bil zgrajen leta 1933 in je bil takrat najvišja stavba v Evropi, njegov arhitekt pa je bil Vladimir Šubic. Ogledali smo si tudi njegovo spiralno stolpnišče.

V Nazorjevi ulici smo se ustavili pred prvotnim semeniščem za frančiškanske novice – serafinskim kolegijem, kjer na vzhodnem pročelju še vedno stoji kip Marije z otrokom, delo Borisa Kalina. Od tam smo zavili še do hotela Union, okoli leta 1900 enega najmodernejših hotelov v Evropi, saj je že takrat premogel elektriko, vodovod in kanalizacijo, nato pa smo prišli mimo galerije Emporium in Tromostovja do magistrata in si tu na arkadnem dvorišču ogledali še Narcisov vdnjak, delo Francesca Robbe.

Dvourni potep smo tu zaključili z obljubo, da bomo jeseni raziskovanje nadaljevali s spoznavanjem secesijske Ljubljane. ●

Besedilo in fotografija:
Milica Erčulj

Fantovščina na krožišču pri piramidi

Znani slovenski kolumnist Miha Mazzini se je nekoč že razpisal o »kulturi krožišč«, na katerih postavljajo občine najrazličnejša obeležja in bolj ali manj (ne)okusno porablajo davkoplačevalski denar. Še sreča, da Trzin ne spada v to neslavno družino, saj so naša krožišča urejena predvsem z enim namenom – da omogočajo hitrejši pretok prometa. A prav ta prazni prostor v sredini krožišč je očitno dobil še čisto novo vlogo.

Prvo majsko soboto so krožišče pri trzinski piramidi v poznih popoldanskih urah zasedli fantje, ki so na zelo inovativen način pomagali svojemu prijatelju, da se je poslovil od samskega stanu – bodoči ženin je moral dokazati, da peče odlične palačinke, ob tem pa je povadil še nošenje čez prag. Zdaj, ko to poročamo, je fant že mož, zato želi uredništvo Odseva njemu in njegovi izbranki obilo sreče na skupni življenjski poti, njegovim prijateljem pa čestita za domiselno izvedeno fantovščino, ki je polepšala dan tudi kar nekaj naključno mimovozečim. ●

Besedilo in fotografiji: Tanja Bricelj

▲ Na palačinke, ki jih je pekel bodoči ženin, so mimovozeče vabili z napisom »Drajv mim palačinke – €«, in to ob glasbeni spremljavi in duhovitih komentarjih glavnega akterja.

◀ Bodoči ženin je povadil tudi nošenje neveste čez prag – za priložnostno nevesto si je »izposodil« kar mimoidočo nasmejeno najstnico, ki ji je nato prijazno postregel s palačinkami.

Ustvarjalna velikonočna družinska delavnica v trzinski knjižnici

V trzinski knjižnici poskrbijo ob vsakem pomembnem prazniku za ustrezno obarvano družinsko delavnico, na kateri združijo moči otroci in njihovi starši ali stari starši. Na velikonočni delavnici so pod vodstvom pravljicarke Mili, ki je vedno polna izvirnih idej, ustvarjali izdelke iz gline. Glineni izdelki, ki so nastajali

pod prsti malih in večjih ustvarjalcev, pa niso bili navdahnjeni zgolj z velikonočno tradicijo, saj so priložnostni umetniki ustvarjali še druge stvari, nekatere pa so zaradi pomanjkanja časa zatem dokončali doma.

Eni so ustvarili posode za velikonočna jajca, drugi so se lotili izdelave figuric, ki so jih nato

okrasili z bleščicami, jih odeli v blago in podobno.

Vsekakor so se vsi izredno trudili in pripravili čudovite izdelke, ki jih verjetno še tudi po veliki noči spominjajo na letošnjo pomladno praznično delavnico v knjižnici. ●

Besedilo in fotografija:
Barbara Kopač

O trzinskem tekaškem prazniku znova v presežnikih

V Trzinu je bil na prelepo predzadnjo aprilsko soboto pravi športni praznik. Pred Centrom Ivana Hribarja, na prizorišču starta in cilja trzinskega teka, so se namreč že od jutra zbirali tekači in tekačice od blizu in daleč, da so se nato pomerili na 21. teku Petra Levca Skirca Trzin, enem od tekov iz serije *Gorenjska, moj planet*, in na 8. teku s kužki. Tekoškega praznika se je udeležilo več kot 400 tekačev.

Prvi so se pomerili tekači s kužki, na petkilometrski razdalji. V Trzinu startajo ti za razliko od drugih podobnih tekov skupinsko, in tako je bilo vseh 24 parov, sestavljenih iz štirinožca in njegovega lastnika, na začetku teka skupaj na startni liniji. Kužki so ob tem lajali in tudi vlekli, po znaku za začetek pa tako zašprintali, da si ob progi mislili, da tečejo na 50 metrov in ne na 5 kilometrov. Prvo mesto je letos osvojil Damjan Žepič (Pointer rescue team Slovenia), z novim rekordom proge 16:24,3, drugi je bil Patrik Zupanič (Canifit team), tretji pa Mirko Perko (Canifit team). Pri ženskah s kužkom je bila prva Sara Skok (Canifit team) z rezultatom 19:36,8, drugo mesto je osvojila Irena Smojver (Canicross Croatia) in tretje Nuša Schumet (SKVVP).

Ogrevanje predšolskih otrok in njihovih staršev pred družinskim tekom

Tek za družine in osnovnošolce prve in druge triade

Ob ciljnem izteku so se ob koncu prvega teka že spet množično zbirali najbolj navdušeni tekači. Drugi na vrsti je bil namreč družinski kilometer, zato so se zbirali predšolski otroci s starši in se ogrevali s pomočjo inštruktorjev Bodifit. Ob prihodu na cilj so letos vsi otroci prejeli spominsko medaljo v obliki trzinske skirce in darilce sponzorjev teka.

Sledil je start za otroke prve in druge triade osnovne šole. Tudi ti so pokazali izredno veliko tekmovalnost in trud. Vse udeležence te kategorije smo nagradili s spominsko medaljo in darilci sponzorjev, najboljši pa so prejeli tudi medaljo za odlično uvrstitev.

Zagnani tekači ob startu teka na 5 in 10 kilometrov

Sponzorji letošnjega teka Petra Levca Skirca Trzin:

Občina Trzin, Pizzeria Olivia, Avto Aktiv, Zupo.si, SportRadar, Merit HP, Aktiva skupina, Zavarovalnica Triglav, Elektro Ljubljana, Mamut dog nutrition system, Parketarstvo Aleš Bratovž s. p., Naredi, Filip Slana s. p., Ocean Diving, Presad, Formawood, 7 Days, Amfibija, Non-stop Dogwear, Bodifit, Canifit, Kmetija Komar, I-robot, Kimi, Burger d. o. o., Ka-anilor, Mr. Pet, Studio Nia, Cvetličarna Anaeva, Pekos Pub, Motorino Caffè, Muc Caffè in Energo Optima.

Po tekih so otroke prevzele marljive prostovoljke in so potem z njimi risale trzinske skirce in jim na obrazih ustvarjale različne poslikave, da so se lahko njihovi starši v miru posvetili svoji tekaški preizkušnji.

Teka na 5 in 10 kilometrov

Točno ob 11.01 in 11 sekund je dala pištola znak za skupinski start teka na 5 kilometrov (v tej skupini so tekli otroci zadnje triade osnovne šole in drugi) in 10 kilometrov. Na startu se je trlo več kot 200 tekačev, kar je absolutni rekord trzinskega teka in je nad vsemi pričakovanji organizatorjev. Desetkilometrski srednje zahtevna trasa je potekala po gozdnih poteh do spodnjega Dobena, nato do Mengeškega bajerja ter od tam nazaj mimo lovske kočice po ravnini proti Trzinu in mimo grajske cerkve in gradu Jable nazaj do cilja. Premagati so morali višinsko razliko 200 metrov.

Na 10 kilometrov je bil najhitrejši Gašper Bregar (GLEDRING - WITHCAR), in to že četrtič; lani je postavil celo rekord proge, letos pa je prišel na cilj s časom 35:26,2. Drugo mesto je osvojil Peter Kastelic (GiBit), tretje pa Robert Kotnik (Pizzeria špageterija Olivia).

Med ženskami je 10 kilometrov najhitreje pretekla Nives Skube (AD Olimpik), s časom 44:58. Drugo mesto je osvojila Marjeta Jerala (Let's dance), tretje pa Veronika Cencen. Trase na 10 kilometrov štejejo za pokalno tekmovanje *Gorenjska, moj planet*.

Petkilometrski trasa je manj zahtevna, od desetkilometrski pa se odcepi za gradom Jable, kjer se po gozdnih potkah nad kamnolom dvigne na Onger in proti novemu Trzinu, s skupnim vzponom približno 50 metrov.

Na petkilometrski progi sta zmago osvojila oče in hči, Gregor Osolnik (Ambrož team) in njegova hči Lejla. Gregor je prišel na cilj s ča-

Tek s kužki

som 20:08,9, Lejla, ki je tekmovala v kategoriji osnovnošolk, pa je za petkilometrsko razdaljo potrebovala čas 23:16,4. Druga med osnovnošolkami na 5 kilometrov je bila Kristina Souidi, tretja pa Maruša Stremecki. Med osnovnošolci je pri dečkih slavil Jakob Jerala, pred Kianom Kantarevičem in Kianom Kociperjem.

Pri moških, starih 16 let in več, je drugo mesto na 5 kilometrov osvojil Tilen Strmšek (Canifit Team), tretje pa Robert Igljič (ŠD Preserje pri Radomljah).

V kategoriji tekačic od 16. leta naprej je na petkilometrski progi slavila Saša Črtalič, druga je bila Sara Starin, tretja pa Renata Novak.

Najboljšim sta zaslužene pokale in medalje podelila župan občine Trzin Peter Ložar in predsednik Športnega društva Trzin Robert Matijevič, ob budnem očesu in pomoči vodje tekaškega tekmovanja Matjaža Erčulja.

Nekaj nagradnih iger je bilo izvedenih že med promocijo teka. Na-

grade za veliko FB nagradno igro, ki so jih podelili I-Robot, Ocean Diving, Pizzeria Olivia in Studio Nia, so izžrebancem izročili na tekaški prireditvi.

Zaradi nepričakovane precej skrite težave, povezane s prekrivanjem otroških startnih števil s številkami odraslih, pa je na sobotni tekmi prišlo do malo zamude z razglasitvijo, za kar se udeležencem iskreno opravičujemo.

Na teku so nesebično pomagali prostovoljci trzinskega Športnega društva, Prostovoljnega gasilskega društva in Turističnega društva, predstavniki trzinske mladine, osebje Pizzerie Oliva in taborniki. Vsem se za to iskreno zahvaljujemo.

Zahvala pa gre tudi prijateljem teka, torej našim sponzorjem in donatorjem, brez katerih ga ne bi mogli izvesti na takem nivoju. ●

Matjaž Erčulj, foto: Miha Prijatelj

Trzinsko letališče iz 1. svetovne vojne

»Zgodovina je nikoli do konca odkrita tema. Ko se zdi, da je že vse napisano, vse odkrito, se pojavijo nove zgodbe, sive lise.«¹ Tako je tudi z letališčem iz 1. svetovne vojne v Trzinu.

Leta 2014 smo se spominjali stoletnice začetka prve svetovne vojne, ki jo je z napovedjo vojne Srbiji začel ostareli avstroogrski cesar Franc Jožef, letnica 2014 pa nas spomni tudi na začetek delovanja vojnega letalstva in zračnih bombardiranj, ko so piloti ali njihovi spremljevalci metali bombe na cilje na zemlji kar z rokami.²

Konec maja 1915 je na evropsko bojišče vstopila tudi Italija. Zadnji del te fronte, 90 kilometrov od italijanskega gorskega prelaza Stelvio do Jadranskega morja, se je imenoval soška fronta. Ta fronta je zajemala del slovenskega ozemlja, ki je doživelo največ grozot prve svetovne vojne pri nas, boji pa so tu trajali od maja 1915 do konca zadnje, 12. ofenzive, oktobra 1917. V nekaterih ofenzivah je delovalo tudi letalstvo, ene in druge strani. Soška fronta je ostala v spominu ljudi in vojakov zaradi svoje krutosti, strahu, naporov, pomanjkanja, begunstva, ruševin in mrličev.

V začetku te vojne letalstvo še ni imelo opazne vloge. Leta 1911 je francoski general Ferdinand Foch izjavil celo: »Letalstvo je odlično kot šport, toda za vojskovanje je neuporabno.«³ Večina držav je v prvi svetovni vojni uporabljala letalstvo najprej za opazovanje sovražnika in za vzdrževanje zveze s topništvo. Pozneje, ko so razvili lovski letala, opremljena z orožjem, pa se je začel boj za prevlado v zraku. Floyd Gibbons je o tem napisal odlično knjigo o letalskem asu, z naslovom Rdeči baron. Vedeti pa moramo, da so bila letališča v zaledju (na primer v Stražišču pri Kranju in v Trzinu) bolj izjema kot pravilo, saj je bila večina letališč na obeh straneh fronte v neposredni bližini bojev.⁴

Začetek raziskovanja

»Ali veš, da je bilo v Trzinu v prvi svetovni vojni vojaško letališče?« me je pred časom vprašal prijatelj. »Tega pa res ne vem,« sem mu odgovoril in se spomnil, da sem nekaj slišal le o vojaških letališčih Šentvid pri Ljubljani in na Brezovici. Počutil sem se kot dr. Gruber v nadaljevanju Gorski zdravnik, ki je pred novim zdravniškim izzivom. Zavedal sem se, da je od prve svetovne vojne minilo že veliko let in da živih prič že dolgo ni več, pisne vire pa bo treba šele najti. Ko sem takole malo spraševal znance v Trzinu, so na moje presenečenje skoraj vsi pritrdili, da je tu bilo letališče. Kje je bilo, pa je bila že uganka.

Najprej sem iskal pisne vire, ki jih morebiti hranijo različne ustanove. Nabor teh je bil relativno velik. Začel sem z Arhivom Slovenije in

Verjetna lokacija letališča v Trzinu

specializiranimi muzeji, z arhivom Vojaškega muzeja Slovenske vojske, arhivom Železniškega muzeja Slovenskih železnic, cerkvenim arhivom in podobnimi. Izplen je bil skromen – tudi tu so vsi vedeli le to, da je letališče v Trzinu zares bilo, dokumentov o tem pa nikjer.

In potem se je zgodilo, da sem dobil v roke knjižico mag. Zore Torkar Jefačnikova domačija v Trzinu – vodnik po stalnih razstavah, in pod naslovom Prva svetovna vojna (1914–1918) prebral naslednje: »Od sredine septembra 1917 je bil v Kamniku sedež poveljstva nemškega armadnega zbora, čete treh divizij pa so se nastanile vse do Trzina. Zanje so v Trzinu uredili vojaško letališče. Postavili so več hangarjev za letala in barake za osebje. Pisarna letališča je bila od 25. septembra 1917 v šoli. Na letališču naj bi bilo tudi po 32 letal, ki so vsak dan letela proti soški fronti.« Podobno zgodbo najdemo še v drugem viru,

Grd pristanek letala Brandenburg C.I 129 na letališču v Vipavi – soška fronta

1 T. Bukovec, op. cit., Začetek druge svetovne vojne na Koroškem, NEDELJSKI, 27. marec 2019, str. 20.

2 Tone Partljič, Ljudje iz Maribora, Beletrina (2017), Gospa in rukzak, str. 248.

3 R. G. Grant: 1. svetovna vojna – Veliki ilustrirani vodnik, MK 2014, str. 25.

4 Andrej Zlobec, V viharju soške fronte, izdala Fundacija miru v Posočju, Kobarid, 2008, str. 51–52.

in sicer v delu Mengeš in Trzin skozi čas, avtorja Staneta Stražarja, iz leta 1993. Domneval sem, da bi se konkretni dokumenti morda našli v vojnih arhivih v Nemčiji, in sem za pomoč pri zbiranju podatkov zaprosil slovenski konzulat v Münchnu.

Izvedel sem še, da je v prostorih Občine Trzin na velikem posnetku iz zraka videti to letališče. Ogledal sem si fotografijo in poskusil sledi letališča najti v naravi. A ni šlo. Vse do tedaj, ko mi je Štebetov ata svetoval, naj o lokaciji letališča povprašam Tomaža Kralja.

Na poti do več podatkov

Obiskal sem torej Tomaža Kralja in pripravljen mi je bil pokazati prostor, kjer je bilo nekoč letališče. O tem sta mu pripovedovala njegov oče in dedek. Letališče je bilo v južnem delu Trzina, takoj čez železniško progo, tam, kjer je danes semaforizirano križišče v neposredni bližini gasilskega doma. Orientirano je bilo v smeri SV-JZ, njegov severni del pa je bil neposredno ob železnici Ljubljana-Domžale-Kamnik. V Depali vasi sta bila za potrebe letališča zgrajena tudi dva izvalčna tira, en za pretovor opreme, letal in mehanizacije, drugi pa za tovarne vagona, v katerih so bili nameščeni letalci, mehaniki in drugo potrebno osebje. Na začetku letališke steze, na utrjenem zemljišču, nasipanim z gradivom iz trzinskega kamnoloma, so bile postavljene brunarice. Danes ni ne o izvalčnih tirih ne o barakah žal nobenega sledu.

A moje radovednosti s tem še ni bilo konec. Naletel sem namreč še na knjigo Petra Tarmana Na platnenih krilih, ki se ukvarja z letalstvom v prvi svetovni vojni, in ko sem na njenih straneh našel tudi omembe letališča v Trzinu, sem z avtorjem stopil v stik. Tudi on ni imel veliko podatkov o letališču, na podlagi mojega opisa pa je izdelal posnetek ozemlja, kjer je bilo nekoč letališče, pri čemer mu je pomagal tudi »stric Google«. Pri tem je upošteval orientacijo letališča in dejstvo, da so letala v tistem času potrebovala za vzlet približno 400 metrov vzletne steze.

Albatros B.I Ba 23, nakladanje bomb – soška fronta

V knjigi Mengeš in Trzin skozi čas Stražar piše, da so vojaki mejnike parcel zakopali globlje, da so izravnali kotalje in da so na robu letališča posekali drevesa in postavili opozorilne table. Danes lahko vidimo ob kanalu Pšate visok drevored, v času obratovanja letališča pa teh ovir ni bilo. Stražar opisuje tudi nekaj ponesrečenih pristankov, ker so se letala s soške fronte vračala v Trzin poškodovana (Stražar, str. 620).

Zelo verjetno je, da je prišla avstroogrski letalski enoti takrat na pomoč nemška letalska enota (Armeeflugpark), ki je bila vsaj delno podrejena 14. nemški armadi.⁵ To je bila zaledna enota, ki je služila za večja popravila, ni pa bila neposredno uporabljena na fronti. Enota, ki je bila nastanjena na letališču v Trzinu (Fliegerstatin), je bila, ugibam, tu nastanjena le kratek čas, morda dva meseca, od septembra do 15. novembra 1917, po uspešni 12. ofenzivi je bila premeščena v Italijo, na

5 Milan Škrabec navaja v Pozdrav z bojišča – Prva svetovna vojna in boj za meje po njej na razglednicah (izdal Medobčinski muzej Kamnik 2008), da se je v Kamniku nastanilo poveljstvo nemškega armadnega zbora z zbornim poveljnikom generalom Albertom plemenitim Barrerjem. Verjetno so za njihove potrebe južno od železnice uredili vojaško letališče. Glej nav. delo, str. 6/7.

fronto ob Piavi, spomladi 1918 pa nazaj v Nemčijo.⁶ Iz dokumentov je razvidno, da so bila na trzinskem letališču nameščena ali v popravilu letala, kot so Aviatik B2, serije 32 in 33, Brandenburg D1, serije 27, 28 in 29, pa Albatros 81, Phoenix, Aviatik D1 in še nekatera druga (seznam je prispeval Jožef Silič). Razmerje sil je bilo 3 : 1 v korist Italije, to razmerje pa se je še stopnjevalo v 6. soški ofenzivi, do kar 271 : 1, saj so bila praktično vsa avstroogrška letala neuporabna.

Med prvo svetovno vojno je umrlo okoli 650 pilotov, večina zaradi nesreč med šolanjem, trenajznimi poletji, na letališčih, zelo malo pa v neposrednih spopadih (Jože Silič, Letalstvo na soški fronti, Radio Koper, 6. 9. 2015).

Letalski as iz prve svetovne vojne, letalski kapetan Boelcke

V mozaiku iskanj odkrit nov kamenček

Zavedam se, da je nabor podatkov o trzinskem vojaškem letališču med prvo svetovno vojno skromen. Toda sliko mozaika nam lahko dopolni že majhen kamenček. Morda bi natančnejši pregled z detektorjem kovin odkril še kakšne ostanke bivšega letališča, morda se je kaj našlo pri gradnji stanovanjskih hiš na robu letališča, a o tem ni podatkov. Več podatkov bi morda našli v vojnem arhivu v Münchnu. Nekateri pa menijo, da je to, da nimamo pisnih virov, posledica tajnosti letališča. Morda res. Nadaljnje raziskovanje bi zahtevalo čas in denar!

Za pomoč in nasvete se zahvaljujem mag. Tomažu Kralju, mag. Zori Torkar iz Mestnega muzeja Kamnik, Petru Tarmanu, Matjažu Ravbarju iz Vojaškega muzeja Slovenske vojske, Jožefu Siliču, Mitji Vaupotiču iz Železniškega muzeja Slovenskih železnic, Dragici Urtelj z Generalnega konzulata RS v Münchnu in prof. dr. Rumschöttlu iz Arhiva na Dunaju, Boštjanu Gučku iz Župnije Trzin, Nini Frakelj iz Zgodovinskega arhiva Ljubljana in Jožici Valenčak iz Trzina. ●

Mag. Aleksander Čičerov, foto: Peter Tarman in osebni arhiv Aleksandra Čičerova

6 Učenci 9. a razreda Osnovne šole v Trzinu so od januarja 2016 do novembra 2017 izdelali raziskovalno nalogo z naslovom Prva svetovna vojna zaznamovala tudi Trzin in napolnila turistično zgodbo. Pod mentorstvom Jožice Valenčak so učenci predstavili zgodovinske podatke in pripovedi o trzinskem letališču. Zapisali so tudi, da so vojaki in piloti spletili dobre odnose z domačini. Ko so zapuščali letališče, so piloti z vsemi 32 letali zakrožili nad Trzinom (str. 21).

V času prenove ulice pred našo Cvetličarno so vam naše kreacije ob vseh priložnostih na razpolago tudi

Z DOSTAVO NA ŽELENI NASLOV.

Kontaktirajte nas in se dogovorimo:
01 7226 520
info@cvetlicarnaomers.si

Ljubljanska cesta 72, Domžale

Z Dunjo Špendal o okrogli obletnici trzinskega turističnega društva

Dve dekadi nadvse uspešnega delovanja

Turistično društvo Kanja je v Trzinu izredno dejavno. Ker pa praznuje letos dvajsetletnico (ustanovljeno je bilo 9. aprila 1999), smo o skrivnosti uspešnega delovanja in o načrtih za prihodnost poklepali z društveno predsednico Dunjo Špendal.

Pobudo za nastanek društva je dala Jožica Valenčak, dolgoletna in tudi prva predsednica turističnega društva Kanja ter ena njegovih najaktivnejših članic od vsega začetka. Po njenem odstopu s položaja predsednice je društvo dve leti vodil Ljubo Arsov, nato pa je to funkcijo prevzela Dunja Špendal, ki je pred tem delovala že kot društvena podpredsednica.

Številne naloge

Turistično društvo Kanja zgladno skrbi za zaščito in ohranjanje dediščine, šeg in običajev, zbiranje muzejskega gradiva, sodelovanje v projektih in za pripravo delavnic, predavanj in seminarjev s teh področij. In ker trzinska občina tesno sodeluje tudi z Medobčinskimi muzejem Kamnik, je tudi turistično društvo močno vpeto v to sodelovanje, vpeto pa je tudi v organizacijo turističnih prireditev za promocijo kraja in okolice in za urejenost kraja in sodeluje s Turistično zvezo Slovenije in bližnjimi lokalnimi turističnimi društvi. Društvo se najobširneje predstavlja enkrat letno na Gospodarskem razstavišču v Ljubljani, na sejmu Alpe-Adria.

Turistično društvo Kanja se aktivno zavzema tudi za večje povezovanje lokalnih društev in njihovo enotnejše delovanje in za to, da bi si društva brezplačno pomagala pri prireditvah, nastopih in pohodih – v dobro vseh Trzincev. Tu je Špendalova med drugim omenila, da se uspehi takega prepletanja že vidijo, nagrada za vse prostovoljno delo, in to edina, pa so trenutki, ko se po stari trzinski navadi po končanih prireditvah ali ob koncu različnih projektov vsi zberejo ob kozarčku in prigrizku, si izmenjajo izkušnje in o vsem veselo poklepetajo.

Turistično društvo prireja tudi prireditve za mlade, pripravlja tradicionalne delavnice vezanja, rezbarjenja in slikanja, zelo aktivni sta tudi njihovi folklorni skupini, s katerima se udeležujejo prireditev v občini pa tudi v sosednjih občinah in tudi čez mejo.

Vse projekte, ki se jih društvo loteva, finančno podpira Občina Trzin, pogosto pa se društvo prijavlja tudi na razpise. Nekatere prireditve prirejajo že vse od začetka, v zadnjih letih pa so dodali tudi številne novosti. Lep primer tega je, denimo, prireditev ob dnevu žena, ki je bila letos prvič prirejena kot samostojna občinska slovesnost.

Dunja Špendal ves čas spodbuja ljudi, ki so polni navdiha in zamisli, naj se jim pridružijo in z njimi ustvarjajo lepši in boljši Trzin. Ob tem pa priznava, da prinaša tovrstno delo tudi ogromno odgovornosti in truda

Trzinsko turistično društvo je tudi letos, kljub slabemu vremenu, poskrbelo za spust gregorčkov – izpeljali so ga kar v fontani pred Centrom Ivana Hribarja.

in da zato ni vedno najbolj preprosto, a z voljo in obilo energije se da vse postoriti.

Od aktivne članice do zagnane predsednice

Ob koncu sva spregovorili še o njenih začetkih delovanja v trzinskem turističnem društvu. Junija bo že dvajset let, kar je njena članica. Ker je v Trzinu priseljenka, je našla pot v društvo zgolj po naključju, in sicer jo je k včlanitvi povabila prva predsednica, Jožica Valenčak, in ji priskrbelo tudi prvo nalogo. To pa jo je postopoma pripeljalo do točke, na kateri je danes. Pravi, da je imela izredno srečo, da so jo tako lepo sprejeli medse, sploh ker ni Trzinka po rodu. A ker se je vsega lotila tako zagnano, je s svojo energijo hitro prepričala prav vse.

Eden njenih zadnjih večjih izzivov je bil povezan tudi z novo direktivo Evropske unije, zaradi katere so morali v društvu vse člane naprositi, naj izpolnijo izjavo o varovanju osebnih podatkov, imenovano GDPR. Marsikdo je to težko razumel, kakšnega člana so zato tudi izgubili, a to je pač nujno zlo. Usklajevanje delovanja z vsemi predpisi je izredno naporno delo, ki zahteva ogromno prostovoljnih ur in odrekanj, neprestano uporabo telefona, računalnika ... »Priča sem pojavu, ki se odvija najverjetneje povsod po Sloveniji, ponekod po svetu pa je že uveljavljena resničnost. Namreč, da bodo društva postopoma padla v roke strokovnjakov, prostovoljno delo pa bo sčasoma v celoti zamrlo.«

A na koncu je bila kos tudi temu izzivu, saj je svojemu delu na vso moč predana. Uživa v vodenju društva in v organiziranju prireditev. Uživa v družbi ljudi in na dogodkih, ki se odvijajo pod njenim mentorstvom. In uživa ob misli, da društvo s svojim delovanjem spreminja Trzin na bolje, to pa razumljivo potegne za seboj ure in ure dela.

Zato se vedno z nasmeškom spominja izjave svoje prijateljice, ki jo je nekoč vprašala, ali res nima toplega doma, da jo venomer videva nekje zunaj, na eni ali drugi prireditvi. A Dunja Špendal je pač neumorna in predana zastavljenim ciljem, zato tudi zanjo osebno velja verjetno podobno kot za turistično društvo, katerega vodilo se ob okrogli obletnici glasi nekako takole: »Korake in cilje osvajamo že dvajset let; stopite ob tej obletnici tudi vi z nami!«

Barbara Kopač, foto: Osebni arhiv Dunje Špendal in Barbara Kopač

Lanska prireditev s temo urejenosti kraja

Prireditev ob dnevu žena letos prvič kot samostojno občinsko slavno

Mesečne novice trzinskih gasilcev

Florijanovo nedeljo gasilci praznovali kljub slabemu vremenu

4. maj je praznik zavetnika gasilcev svetega Florijana, ki je tudi zavetnik trzinske fаре, zato smo trzinski gasilci tudi letos povabili k eša-lonu in sveti maši tudi sosednja društva.

Tako smo se 5. maja ob 9.30 kljub slabemu vremenu zbrali pri gasil-skem domu, a je bila zaradi razmer udeležba narodnih noš in gasilcev skromna in so nas člani mengeške godbe pričakali kar v cerkvi. Po maši so bili vsi udeleženci povabljeni na pogostitev, v gasilski dom, in čeprav je v njem bolj malo prostora, smo imeli lepo praznovanje. Hvala vsem, ki ste nam pomagali, da smo naše tradicionalno praznovanje uspešno izpeljali.

Prikaz dela, tekmovanje, vaje in intervencija

13. aprila smo sodelovali na delovni soboti trzinske osnovne šole. Predstavili smo gasilsko vozilo z vso opremo in pripravili prikaz trans-porta ponesrečenih z ene točke na drugo s koritastimi nosili in vravno tehniko ter tekmovalno disciplino, vajo z vedrovko, v kateri tekmujejo naši najmlajši člani.

13. aprila so se štiri naše ekipe pri osnovni šoli Jurija Vege v Moravčah udeležile medobčinskega tekmovanja v gasilski orientaciji. Imeli smo ekipo pionirjev, pionirk, mladincev in mladink. Naši otroci so se izvrstno odrezali. Pionirke Neža in Nika Kosirnik ter Klara Kolenc z mentorjem Adamom Oblakom so dosegle prvo mesto v svoji kategoriji, mladinke Eva in Ema Nemeč ter Alja Kosirnik pa v svoji drugo mesto. Obe ekipi sta se tako uvrstili na regijsko tekmovanje, ki bo konec maja. Pionirji so zasedli 10. mesto, mladinci so bili 8. Še enkrat čestitke vsem za odlične rezultate.

Uspešni mladi trzinski gasilci ob zaključku medobčinskega tekmovanja v orientaciji v Moravčah

26. aprila smo sodelovali na sektorski vaji v Domžalah, na odpadu Anžič. Ker lokacije ne poznamo, smo podatke iz pozivnika vnesli v navigacijsko napravo, ta pa nas je vodila na dom lastnika podjetja, ker je tam registriran sedež podjetja, namesto k poslovnim prostorom odpada, kjer je vaja potekala. Ob tem se je ponovno pokazalo, da je ob klicu na 112 nujno sporočiti kraj, ulico in hišno številko objekta, za katerega je potrebna pomoč intervencijskih služb. Na vaji smo, torej z določeno zamudo zaradi iskanja prizorišča vaje, uprizorili gašenje požara in reševanje ponesrečenih v stavbi.

4. maja ob 9.09 smo dobili poziv zaradi ognja na kombiniranem vozilu v industrijsko-obrtni coni. Ob našem prihodu sta že policista z gasilnim aparatom gasila motorni del vozila, mi pa smo goreče vozilo potem pogasili do konca.

Z gasilskim pozdravom Na pomoč!

Dušan Kosirnik, foto: Andrej Nemeč in Dušan Kosirnik

Kljub slabemu vremenu smo tudi letos počastili praznik svetega Florijana.

Vabimo vas na gasilsko veselico, ki bo v petek, 1. junija, ob 19. uri na prostoru za kulturnim domom. Za hrano in pijačo bomo poskrbeli trzinski gasilci. Zabaval nas bo Kvintet Stopar. Vljudno vabljeni!

7. april, dan slovenske zastave

Sedmega aprila 1848 je slovenski domoljub, študent prava Lovro Toman, v Ljubljani, na Wolfovi 8, prvič izobesil slovensko zastavo, kot

Veterani vojne za Slovenijo vabimo v svoje vrste vse, ki imajo status veterana vojne za Slovenijo 1991, vabimo pa tudi tiste, ki so sodelovali v pripravah na vojno in pri varovanju države do izгона zadnjega vojaka jugoslovanske armade iz naše države. Obenem vas obveščamo, da pripada vsem, ki imate status vojnega veterana, po dopolnjenem petinpetdesetem letu starosti plačano dodatno zdravstveno zavarovanje, za kar poskrbi država. Člani imajo tudi druge članske ugodnosti. Za vpis v naše združenje pokličite na telefonsko številko 031-646-819. Ob vpisu potrebujete sliko za izkaznico in 15 evrov za plačilo letne članarine.

Območno združenje veteranov vojne za Slovenijo Domžale, Ljubljanska 36

odgovor na ravnanje nemškega dela narodne straže, ki je izobesila nemško zastavo na stolpu ljubljanskega gradu. Ta zastava je bila simbol narodnosti, ki je dobil barve, povzete po grbu dežele Kranjske. Istega leta je bila prvič izražena zahteva po zedinjeni Sloveniji.

Da ta dogodek ne potone v pozabo, skrbi društvo Heraldica Slovenica, ki priredi vsako leto prvo nedeljo po 7. aprilu v čast slovenski zastavi slovesnost v Geossu in tako spodbuja k ohranjanju slovenske narodne identitete.

Naša sedanja državna zastava z grbom pa se je prvič pojavila v burnem obdobju slovenskega osamosvajanja. Nanjo smo nadvse ponosni tudi veterani vojne za Slovenijo, ki smo jo junija 1991 vzeli za svojo.

Za praznike jo tako obešamo na pročeljih hiš, a žal ne vsi. Primernege odnosa do zastave in s tem tudi do naše države namreč mnogi ne premorejo. Nekaterim je težko priznati, da živimo danes bistveno bolje kot v preteklosti in da smo narod s svojo državo, ki se ni rodila po naključju, ampak je plod prizadevanj mnogih ponosnih posameznikov, predanih Slovencev.

Janez Gregorič

Predstavitev turističnega društva v Volčjem potoku

V soboto, 27. aprila, sta se v arboretumu Volčji potok predstavila Turistično društvo Kanja in Občina Trzin. Turistično društvo se predstavlja tu že vse od začetka predstavljanja okoliških občin v arboretumu – najprej smo se predstavljali v okviru podjetniške regije Kamnik, nato pod okriljem Srca Slovenije, zdaj pa že nekaj let samostojno. Tokrat sta nam bili dodeljeni dve stojnici in z Jožico Valenčak in Jožetom Šilarjem smo ju odeli v trzinsko bordo-rumeno, ob stojnici pa smo postavili panoja, ki sta predstavljala našo občino in dejavnosti turističnega društva. Na prvi stojnici smo razstavili zloženko, letake, vezenine in slike, pri drugi pa sta rezbarila in razstavljala Slavka Jarc in Tomaž Polanec. Mimoidoči obiskovalci so si z zanimanjem ogledovali rezbarije in vezenine in spraševali o materialu, času izdelave in ceni izdelkov. Z Jožico sva obiskovalcem delili slikovni material in jih povabili, naj obišejo naš tradicionalni Florijanov sejem. Popoldne sta se nam pridružila Franček Valenčak in Jelko Črv, oblečena v gorenjsko narodno nošo, in z ubranim petjem in igranjem na harmoniko popestrila dogajanje ob stojnicah in privabila še več obiskovalcev. ●

Ekipa TD Kanja pred lepo urejenima stojnicama; popoldne sta dogajanje na stojnicah popestrila Franček Valenčak in Jelko Črv v narodnih nošah (na sliki levo zgoraj).

Besedilo in fotografiji: Majda Šilar

Izlet v Krapino in k dvorcu Trakoščan

Člani trzinskih Žerjavčkov smo se v četrtek, 18. aprila, odpeljali na prvi letošnji izlet. Pot nas je vodila čez državno mejo na Hrvaško, v Krapino – obiskali smo muzej krapinskih neandertalcev in ugotavljali, koliko nam je o teh bitjih še ostalo v spominu iz šolskih dni. Sodobno urejen in opremljen muzej nas je s svojim multimedijским prikazom prestavil v svet neandertalcev in v prazčetke naše vrste, davno preteklost pa so nam pomagali razumeti tudi muzejski strokovni delavci.

Naš naslednji cilj pa je bil dvorec Trakoščan – lepoteč, ki nas je očaral že na prvi pogled. Umeščen na gričku sredi parkovno urejenega gozda se spogleduje s svojim odsevom v jezeru pod seboj. Zunanost dvorca je v celoti obnovljena, na notranjih dvoriščih pa restavratorska dela še potekajo. Dvorec je bil od druge polovice 16. stoletja in vse do leta 1945 last plemiške družine Drašković, pred tem pa nekaj časa

tudi grofov Celjskih. Njegova notranjost je zelo bogata. Obiskovalca posebej očarajo viteška in lovska dvorana, glasbeni salon, jedilnica, knjižnica ter zbirki slik in orožja.

Po končanem ogledu dvorca smo se podali proti domovini in se pri Slovenski Bistrici ustavili še na poznem kosilu v gostišču L'armonia. Bili smo lepo in dobro postreženi. V avtobusu je na poti domov vladalo prijetno sproščeno razpoloženje, saj smo bili gotovo vsi zadovoljni z doživetji tega dne.

Zahvaljujemo se Zdenki Verč, ki pri Žerjavčkih skrbi za izvedbo izletov, ter turističnemu vodiču Boštjanu Šviligoju in obema voznikoma – vsi skupaj so nam pripravili izlet, ki nam bo ostal v lepem spominu. ●

Barbka Robas, foto: Marjeta Rink

Pred sodobnim muzejem krapinskih neandertalcev

Skupinska fotografija ob jezeru pod dvorcem Trakoščan

Medgeneracijsko društvo Jesenski cvet vabi k vpisu nove člane in prostovoljce – voditelje skupin.

Pridružite se nam v prijateljskih skupinah, v katerih ustvarjamo varno okolje za starejše v bližini njihovega doma, z namenom medsebojne podpore, razumevanja, ohranjanja dobrega počutja in izmenjavanja koristnih informacij in izkušenj. V okviru medgeneracijskega društva Jesenski cvet deluje 25 skupin v 6 občinah – v Domžalah, Kamniku, Trzinu, Mengšu, Moravčah in Lukovici.

Organizatorica lokalne mreže: Maksimiljana Mali, 041 339 314, drustvo@jesenski cvet.si

Medgeneracijsko društvo
JESENSKI CVET

V spomin na Draga Packa

Dvanajst skupnih let v društvu Jesenski cvet

Drago Pacek se je odzval na vabilo k včlanitvi v naše društvo septembra 2007, potem ko sva z Majo Križaj razposlali kar 300 vabil, s katerimi sva v trzinsko skupino Naše vezi, del medgeneracijskega društva Jesenski cvet, vabili nove člane. Namen naših četrtkovih srečanj v prostorih Občine Trzin je preprečevanje osamljenosti, povezovanje generacij, medgeneracijska solidarnost in prenos izkušenj, priprava na aktivno starost in sprejemanje starosti.

Društvo organizira vsako leto petdnevni medgeneracijski tabor, enodnevni izlet, poletno srečanje članov in druge aktivnosti. In na čisto vsa vabila na naše aktivnosti se je odzval samo Drago.

Pred Občino Trzin se je takrat prvič pripeljal s citroenom, urejen kot za poroko. Atraktivnega vdovca smo se zelo razveselile, saj so bile v naši skupini pretežno vdove. In postali smo kot družina. Četrtkova srečanja – pogovori, slikanje in praznovanja rojstnih dnevo – to imamo najrajši.

Avgusta 2008 se je Drago prvič udeležil šestdnevnega tabora v Strunjanu. Druženje na taborih je zelo prijetno, saj ga sestavljajo tri generacije, društvo pa vedno poskrbi, da ni nikomur dolgčas in da smo ves čas aktivni. Drago je bil pri osemdesetih še zelo vitalen in je imel mnogo oboževalk. Skupaj smo se udeleževali tudi različnih krajših izletov v okolico. Pri tem je Drago rad pomagal s prevozom – ko smo šli na romanje na Brezje, na Limbarsko goro, pa na zasavsko Sveto goro, v arboretum in še kam. Dvakrat ali trikrat je bil tudi na taboru v Radencih. Po koncu naših srečanj pa ga je skupina večkrat spremljala domov, kjer smo občudovali njegov velik vrt. Prav pri njem sem prvič videla lesnate potonike, ki cvetijo prej kot navadne. Občudovali smo tudi dišeče vijolice, na njegovih stopnicah so se bohotili mogočni kak-

tusi z velikimi cvetovi. Tudi po hiši je imel čisto, sveže in svetlo in je bil po srcu blizu verzom iz pesmi *Srce* Olge Kepic, pokojne članice ene od skupin našega medgeneracijskega društva Jesenski cvet, kjer piše: »Čeprav kar nekaj let imam, vendar brez sramu priznam, v srcu mojem je pomlad, kot takrat, ko bil sem mlad.« Drago je hrepenel po objemih, po prijateljicah in veliki ljubezni. A ta ljubezen je bila iluzija, ki se razblini kot milni mehurček. Imel je kar nekaj zvez, a se nobena ni mogla primerjati s tisto, ki jo je spletel z ženo Danico, ki je umrla za kapjo.

Zadnji dve leti mu je začela starost brez usmiljenja kazati zobe. Na taboru v hotelu Delfinu leta 2017 Drago ni bil nič več zadovoljen. Pestile so ga težave z zobmi, proteza ga ni ubogala, hrana se mu je zdela slaba, galebi preglašni ... In odločil se je za »nikoli več«.

Hotel je biti samostojen, kot nekoč, in je zavračal vsako pomoč. Njegovo stanje pa je bilo slabo, zato nas je zanj skrbelo. Odleglo nam je, ko nam je njegov sin Danijel sporočil, da so ga odpeljali v bolnico. Niti pomislili pa nismo na konec. Upali smo, da bo šel v dom in da ga bomo lahko tam obiskovali. Ampak stvarstvo ima svoje načrte ...

Skupina Naše vezi izreka sorodnikom iskreno sožalje. Ker smo z Dragom skupaj preživeli toliko let, nas je njegov odhod globoko pretresel. ●

Besedilo in fotografija: Jožica Trstenjak

Lepo je
biti motor
dobre ekipe.

Daniel

Domen Vodopivec
Reševalec motorist,
Reševalna postaja UKC Ljubljana

Že šesto leto zapored z donacijo
podpiramo motoriste reševalce.

Zavarovanje
motornih
koles

Vse bo v redu.

triglav

www.triglav.si

Pohod po mejah občine

Turistično društvo Kanja Trzin vabi na tradicionalni društveni dogodek, in sicer na **XXI. pohod po mejah občine Trzin**, ki bo v **soboto, 1. junija**. Zbor pred osnovno šolo Trzin, ob 8. uri. Prisrčno vabljeni!

Diplomatsko popotovanje zakoncev Koprolov

Ljubljana – tujina – Trzin

Tatjana in Marcel Koprolov sta dinamična in razgledana človeka, a izžarevata neverjetno skromnost. In ker jima ne manjka življenjskih izkušenj, tako iz življenja doma kot v tujini, je pogovor z njima zanimiv in iskrič.

Zakonca Koprolov na diplomatskem sprejemu v Bukarešti leta 2008

Marcela Koprolova je kot diplomata najprej zaneslo v Avstralijo – cela družina se je leta 1979 podala v Canberro, in tako so, skupaj z devetletnim sinom in skoraj trinajstletno hčerko, tam preživeli nadaljnja štiri leta in pol. Kljub temu da je bil tam v vlogi jugoslovanskega diplomata, je vseskozi poudarjal, da družina izvira iz Slovenije. Iz socialistične dežele so se preselili v kapitalistično, to pa je prineslo čisto drugačno življenje.

Posaditev slovenske lipe v parku gradu Săvârșin v Romuniji

Kot pravi Tatjana Koprolov, pa kulturnega šoka nista doživela toliko ob priselitvi tja kot ob vrnitvi domov. Otroka sta selitev v Avstralijo na srečo dobro sprejela in sta se okolju hitro privadila, Marcelu pa je bila tam vseč predvsem večja svoboda; med drugim se je lahko udeleževal parlamentarnih sej in se iz njih tudi marsičesa naučil. Izkušnje, ki sta jih zakonca Koprolov dobila ob tej svoji prvi selitvi, so bile odlični temelji za nadaljnje življenje.

V Jordaniji pokončno in ponosno predstavljala Slovenijo

Leta 1988 je Marcel Koprolov nastopil novo diplomatsko službo, na jugoslovanskem veleposlaništvu v Amanu v Jordaniji. V času, ko so se v Jugoslaviji že kazale razpoke, je za zakonca Koprolov nastopil drugi kulturni šok. Tudi tokrat je bilo okolje povsem drugačno od tistega, iz katerega izvirata, poudarita pa, da ju je to obdobje morda najbolj zaznamovalo. Delovala sta namreč v najbolj neugodnih razmerah, saj so bili veliki jugoslovanski pritiski, Jordanija pa je bila tedaj središče krize, ki jo je povzročila zalivska vojna. Razmere v državi so se postopoma celo tako zaostriale, da je bil lahko usoden že sprehod po mestu. Marcel Koprolov pa si je kot odličen diplomat hitro pridobil naklonjenost kraljeve družine, kajti spoprijateljil se je s princem, bratrancem kralja Husseina, in tako pridobil tudi njegovo zaščito, kar je bilo dobrodošlo, saj ju je njuna drugačnost občasno spravljala v težave, ščitila pa ju je prav povezava s kraljevo družino.

Po slovenski osamosvojitvi je Marcel Koprolov leta 1991 postal pooblaščen predstavnik tedaj še nepriznane Republike Slovenije za Bližnji vzhod, s tem pa se je odpovedal jugoslovanskim dokumentom. Ko sta 15. novembra 1991 na svojem domovanju v Jordaniji kot prva slovenska predstavnika v tujini izobesila slovensko zastavo, se je Beograd na to odzval izredno burno in od jordanskih oblasti zahteval takojšnjo odstranitev slovenskega narodnega simbola. Jordanija pa zahtevi ni ugodila. Danes sta ponosna, da sta takrat kljub mnogim preprekam ohranila pokončno držo in predstavljala Slovenijo, kot se spodobi. Marcel ob tem omeni, da je z jordanskim princem v njegovi palači dvakrat tedensko igral namizni tenis in da je to v tistih burnih časih zelo pomagalo njuni varnosti in slovenskim interesom, ob tem pa je bil tudi regionalni poročevalec RTV Slovenija iz Amana.

Med domovino in tujino

Po nekajletni prekinitvi z diplomacijo, ko je Marcel delal kot urednik in zunanjepolitični komentator pri dnevniku Slovenec, Tatjana pa je bila ljubljanska mestna svetnica, se je on leta 1997 vrnil na ministrstvo za zunanje zadeve in že kmalu ju je pot zanesla v Bruselj – Marcel Koprolov je deloval v ožji pogajalski skupini za vstop Slovenije v Evropsko unijo, Tatjana pa je bila tudi tam vseskozi izredno dejavna. Že v Avstraliji se je namreč vključila v Klub žen diplomatov in diplomatk in je spoznala tudi druge pomembne soproge in si s temi stiki izboljšala tudi znanje angleškega jezika, tedaj pa je prejela, in to kot edina Evropejka, tudi diplomo japonske šole Kyogetsu za izdelovanje na Japonskem izredno cenjenih japonskih lutk *kimekomi*. Opravila je tudi dve izobraževanji za izdelovanje pristinega japonskega cvetličnega aranžmaja, ikebane, na šoli *Ohara School of Ikebana*. Po vrnitvi v domovino je poskrbela za različne razstave, pri čemer morda najbolj izstopa prva, na Goričanah, ki jo je obiskalo kar šest tisoč ljudi. Ker verjame v japonsko vodilo, da te lutke posebej ljubejo človeško psiho, je na vsaki mogoče zaznati edinstvene lastnosti, z njenimi lutkami pa je posneta tudi pravljica *Pahljača mladosti*, v kateri je v vlogi pripovedovalca mandarina za blestel v Jurij Souček.

Izobešanje slovenske zastave v Amanu, 15. novembra 1991

Nekaj utrinkov iz njunega diplomatskega življenja

Diplomsko delo Tatjane Koprol, lutka kimekomi

Zbirka odlikovanj in spominskih daril, ki sta jih zakonca Koprol prejela za svoje delo in zasluge za državo.

Najbolj jima je bila pri srcu Romunija

V Bruslju je Tatjana leto dni delovala tudi kot urednica časopisa *NEWS WIC* in pod njenim mentorstvom je kakovost časopisa zelo narasla. Belgijsko prestolnico sta zapustila leta 2002 in se takrat zasidrala v Trzinu, po enoletnem premoru v domovini sta se naselila v Clevelandu, ker je Marcel tam dobil mesto slovenskega generalnega konzula, zatem pa sta šla še na diplomatsko dolžnost na Madžarskem; tu je Marcel spoznal tudi nekdanjega ameriškega predsednika Georga W. Busha.

Diplomatski par je pot nato vodila v Romunijo, sprva na mesto odpravnik poslov, nato pa je Marcel Koprol, še pred začetkom slovenskega predsedovanja Svetu Evropske unije, odprl in vodil slovensko diplomatsko predstavništvo v Bukarešti. Zaradi toplega odnosa in strokovnih izkušenj je njuna priljubljenost hitro naraščala. Prihod v Romunijo pa ni bil njun prvi stik s to tedaj še svežo članico Evropske unije. Že prej, leta 2005, je namreč Marcel spoznal zeta nekdanjega romunskega kralja, ob njegovem obisku v Sloveniji. Tako mu je Tatjana takoj svetovala, naj ga pokliče in mu podari fotografijo z njunega uradnega srečanja v Sloveniji. Že dva dni pozneje sta prejela vabilo na zasebno kosilo v kraljevi palači, to pa je bil prelomni trenutek, saj so se začeli tkati prijateljski odnosi, ki trajajo še danes, in privedli so do pomembnega dogodka, ko sta zakonca Koprol na vrtu zasebne kraljeve palače maja leta 2015 posadila slovensko lipo. Letos bo torej dopolnila štiri leta in poleti jo bosta ponovno obiskala, hkrati pa bo slovensko drevo prejelo tudi označbo, z navedenima imenoma zakoncev Koprol. Tako se bodo slovenske korenine na vrtu romunske kraljeve palače razraščale v najboljši družbi, med drugim ob koreninah drevesa britanskega princa Charlesa.

Neprecenljive izkušnje za vse življenje

Jordanska izkušnja je bila njuna morebiti najzahtevnejša, a hkrati tudi najbolj nagradujoča, Avstralija ju je utrdila in oblikovala v pristen diplomatski par, ki je uspešno predstavljal slovensko ime, Belgija jima je prinesla nove veččine, Madžarska nove stike, Romunija se jima je najbolj usedla v srce. Marcel Koprol je tam prejel več odlikovanj in se kot eden redkih Slovencev srečal tudi z nekdanjim ameriškim podpredsednikom Joejem Bidnom, Tatjana pa se je gibala v imenitni družbi, med drugim tudi na večerji z nekdanjo ameriško prvo damo Lauro Bush.

Edinstveni spominki, ki jih je diplomatski par prejemal na svojih obiskih za svoje izredno uspešno diplomatsko delovanje, so neprecenljivi. Vabila na raznovrstna visoka slavja, ki jih še vedno prejemata, so posebna. Poznanstva, ki sta jih ustvarila, vezi, ki sta jih spletla, ter spomini, ki so nastali, so večni. Izkušnje, ki so ju zaznamovale, so neponovljive. In četudi je diplomatsko življenje, ne glede na drugačno mnenje marsikoga, naporno, Tatjana in Marcel v njem še vedno vidita zaklad, ki jima je obogatil življenje, a ga je v tem zapisu nemogoče zajeti v celoti.

Po očetovih stopinjah stopa danes tudi njun sin in deluje kot predstavnik države v Indiji, hči pa dela ob pridobljenem akademskem nazivu na enem od ministrstev na področju evropskih zadev.

Ker je torej nemogoče vse zajeti v takem kratkem zapisu, pa se veselimo, da bomo več o tem lahko prebrali v delu, ki bo prišlo izpod Marcelovih rok – o življenju, delu, vzponih in padcih predstavnika slovenske države, ki mu je življenjsko pot tlakovalo delo poklicnega diplomata. Gotovo nas čakajo nepozabne zgodbe. ●

Barbara Kopač, foto: Osebni arhiv zakoncev Koprol in Barbara Kopač

SERVIS ZA VAŠ TV

LG **SAMSUNG** **Panasonic** **SONY** **Pioneer** **GRUNDIG** **PHILIPS** **gorenje** **LOEWE**

Zvezda
ze 10 let!

Najboljši TV programi in internet s Kravca-Kržišča, Limbarske gore, Krma, ...

Roman Goropečnik s.p.
Savska c. 40a, 1230 Domžale

040 / 997-007

www.gorosan.com, www.zvezdatv.si

LED, LCD, PLAZMA TV, VIDEO SISTEMI
SATELITSKI SISTEMI VSEH VRST

Aparate ne popravljamo, temveč popravimo!

**DOMAČIM
IN TUJIM
INVESTITORJEM**

Nudimo celovito podporo in svetovanje.

- ➔ Računovodske storitve;
- ➔ Davčno svetovanje;
- ➔ Urejanju dovoljenj za delo, bivanje in študij;
- ➔ Urejanju davčnega rezidentstva;
- ➔ Svetovanju pri davčni in računovodski obravnavi napotnih delavcev;

➔ **VEM TOČKA** Pozabljen svetovalec in zbiratelj

racunovodstvo@proevent.si

01/ 300 32 10

PROEVENT

www.racunovodski-servis.si

Bralni kotiček knjižničarke Zdenke Kopač

Obiskovalci trzinske knjižnice jo dobro poznate – vedno nasmejana in energična knjižničarka Zdenka Kopač je prava zakladnica namigov za odlično branje. Vstopite v njen bralni kotiček, v katerem se vedno najde kaj zanimivega!

Linnea DUNNE

LAGOM – švedska umetnost uravnoveženega življenja

Prevod: Nataša Müller

Založba: Mladinska knjiga, 2019

Dandanes lahko na knjižnih policah zasledimo veliko knjig skandinavskega izvora, ki pripovedujejo zgodbe o sreči, ljubezni, uspehu in o tem, da dosega v teh državah rezultate, kakršni so drugje še nedosegljivi. Tudi pričujoča knjiga je taka. Lagom govori o osnovnem gradniku švedske družbe, o zdravem ravnovesju. Izraz lagom je nemogoče prevesti, lahko pa njegov pomen opišemo. Ko je hči študirala na Švedskem, ga je večkrat uporabila, pripovedovala je prav o tem, kako uravnoveženo, umirjeno je življenje Švedov, ni ne prehitro in ne prepočasno, ne preveč enostavno niti ne prehudo zapleteno, je ravno pravšnje. In ob omembi tega izraza se je hči vedno spomnila na zgodbo o Zlatolaski in treh medvedih, v kateri je v gozdu izgubljena deklica naletela na koč medvedov, ki ni bila ne prevelika ne premajhna, bila je, kot zapoveduje lagom, ravno pravšnja. Več o vsakodnevnih fiki, ki vsekakor pripomore k takemu ravnovesju, pa boste izvedeli z branjem tega dela.

John P. STRELECKY

VRNITEV V KAVARNO NA KONCU SVETA

Prevod: Manica Baša

Založba: Učila, 2018

Skrivnostno Kavarno vprašanj smo lahko spoznali že v predhodnici te knjige, naslovljeni Kavarna na koncu sveta, tokrat pa Strelecky kavarno prestavi na čudovite Havaje. In čeprav je kavarna po desetih letih zamenjala sedež, ostaja njena bit še vedno enaka, njen jedilnik prav tako. Popotnik se še vedno ukvarja z vprašanji o namenu in smislu njegovega življenja, le da tokrat v drugačnem (drugem) okolju. In kot se za nadaljevanja spodobi, so na vidiku nove dogodivščine, popestrjene z novimi prišleki, tudi njihovo delovanje pa vedno izvira iz osnovnega vprašanja, ki se glasi: »ZAKAJ SMO PRAV-ZAPRAV TUKAJ?«

Hudomušnice z Alenko Veber

Tokratni knjižni klepet smo bralke združile s srečanjem s posebno gostjo, ki jo je med nas povabila vodja trzinske knjižnice Zdenka Kopač, z novinarko in urednico Alenko Veber. Večer v dvorani Marjance Ručigaj je tako privabil tudi mnogo takih, ki so zanj že slišali, niso pa je še osebno spoznali. In v primerjavi z drugimi kulturno-literarnimi večeri je bil tokratni nekaj novega, svežega, drugačnega, saj je gostja v dvorano vnesla poleg svojih zgodb tudi svojo neverjetno energijo.

Po daljšem času živi Alenka Veber spet v rodnem Babnem Polju

in tam ustvarja in vodi Zavod Rih-tarjeva domačija, kjer skrbijo za ohranjanje izročila. Z nami je Bab-nopoljka podelila nekaj izvirnih življenjskih zgodb, ki jih je njeno pero zapisalo v barvitom delu *Kolo sreče – 67 babjepskih iveri*. Duhovnice, kot je sama poimenovala te zgodbe, so popestrile trzinski kulturni večer, avtorica pa jih rada deli tudi s poslušalci oddaje *Duhovna misel* na Radiu Slovenija.

Vebrova je v pogovoru razkrila svojo življenjsko zgodbo, poskrbela pa je tudi za iveri smeha, iskric in hudomušnosti. Danes, ko stopa po

poti, ki si jo sama zastavlja, iz nje sije sreča in žari tudi iz njenih pripovedi. Vsaka ovira, ki se ji postavi na pot, je prej ali slej premagana, saj njene vizije nič in nihče ne more ustaviti. To izredno notranjo moč smo občutili tudi poslušalci, ki smo vseskozi »sodelovali«, med drugim pri zgodbi o budilki, pri tem, kako se jo lahko navije le do določene točke, pri pripovedi o sirkovi krtači, ki v resnici ni sirkova, načudili smo se vrednosti obeska iz pristnega babnopoljskega lesa in se nasmejali anekdoti o kremi za čevlje. Bil je čudovit večer, poln smeha

zaradi odličnih hudomušnic Alenke Veber in bogat z življenjskimi spoznanji – tudi zaradi njene resnicoljubnosti. ●

Besedilo in fotografija:
Barbara Kopač

8. natečaj za najboljšo trzinsko zgodbo

Trzin je poln najrazličnejših zgodb, bogat pa je tudi z zanimivostmi, legendami in anekdotami. V želji, da bi se te zgodbe ohranile tudi za prihodnje rodove, želimo z natečajem *Zgodba našega kraja* spodbuditi spomine in domišljijo občanov. Zato vabljeni k pisanju zgodb prav vsi pišoči, tako starejši kot tudi mlajši. Zgodbe o preteklih dogodkih in osebah lahko oblikujete po pripovedovanju dedkov in babic, po svojih spominih ali po domišljiji. Dolžina zgodbe je omejena na največ 2000 znakov, vključno s presledki. Zgodbi je treba obvezno pripisati izročilo, torej ali gre za resnično zgodbo ali za izmišljeno. Prispevke skupaj s podatki o avtorju (ime, priimek in naslov) pošljite po pošti, v zaprti

ovojnici, s pripisom »Natečaj za najboljšo zgodbo našega kraja Trzina«, na naslov TD Kanja Trzin, Ljubljanska c. 12/f, 1236 Trzin. Rok za oddajo zgodb je **17. november 2019**.

Tri najboljše zgodbe po izboru strokovne žirije bomo simbolično nagradili. Najbolj zanimive zgodbe in v njih opisane posebnosti Trzina ali Trzincev bomo vključili v turistično promocijsko gradivo. Avtorji objavljenih prispevkov, uporabljenih v te namene, bodo ohranili le moralne avtorske pravice. Več informacij v zvezi z natečajem dobite na telefonski številki 01-564-47-30. ●

Dunja Špendal

In nagrado za najbolj obetavno mlado igralko dobi ...

1. aprila se je otroška gledališka skupina Show v Ljubljani udeležila 17. Otroškega festivala gledaliških sanj v organizaciji ljubljanskega Pionirskega doma. Gledalce in žirijo so mladi igralci navdušili z muzikalom Alica v čudežni deželi, nad eno njihovo igralko, učenko 8. razreda OŠ Trzin Taro Djordjevič, pa je bila žirija še posebej navdušena in jo je uvrstila med 15 najbolj obetavnih mladih igralcev. Za ta naziv se je potegovalo 840 mladih igralcev. Štiričlanska žirija v sestavi dramaturginja Staša Prah, plesalka in koreografinja Nina Pertot Weis, igralec Klemen Janežič in gledališka pedagoginja Urša Strehar Benčina je Taro uvrstila med najbolj obetavne mlade igralce zaradi odlične upodobitve Srčne kraljice.

Muzikal Alica v čudežni deželi bo znova na ogled 26. maja, ko bo ekipa Showa gostovala v Selnici ob Dravi. ●

Saša Hudnik, foto: Mediaspeed

Trzinke zapele s srci

Vseslovensko petje s srci je gibanje, prirejeno letos drugo leto zapored po vzoru gibanja Dan ljubezni, in sicer 23. aprila. Temu petju so se pridružile tudi pevke ženskega pevskega zbora Trzinke in z enournim uličnim nastopom razveselile mimoidoče.

»Nastop nam je odlično uspel. Na začetku smo prepevale pred trgovino Spar in nekaj mimoidočih nam je uspelo nagovoriti, da so se nam pridružili in zapeli z nami. Za spomin so dobili lično izdelano priponko v obliki srčka,« je povedala Štefka Prelc, prva med pevkami Trzinkami. Na šestih točkah po Trzinu so razdelile kar 50 priponk. Od Spara so se namreč odpravile še v lekarno, od tam v lokala Motorino in Olivia, s pesmijo pa so napolnile še knjižnico in dom starejših.

»Namen vseslovenskega petja s srci je združiti državljane Republike Slovenije in Slovence, živeče v sosednjih državah in po vsem svetu, v skupnem prepevanju slovenskih pesmi kot poklon sebi, slo-

venskemu jeziku, kulturi in državi,« je zapisala pobudnica tega gibanja Matea Brečko. ●

Tanja Bricelj, foto: Štefka Prelc

Pravljичne urice zaplule v poletni pristan

V trzinski knjižnici so tudi v tem šolskem letu pripravljali tradicionalne pravljичne urice, izpeljala pa jih je, enako kot prejšnja leta, pravljīčarka Mili, ki slovi po svoji ustvarjalnosti in odličnih domislicah.

Za zaključek je Mili otrokom pripravila literarno-ustvarjalno poslastico, za tiste prave priboljške, zdrave in nadvse oku-

sne, pa je poskrbela trzinska knjižnica.

Na zaključnih pravljīčnih uricah so udeleženci izdelali čudovite krone in jih izvirno poslikali.

Na letošnjih pravljīčnih uricah, od oktobra do začetka maja, so se otroci učili novih ustvarjalnih prijemov, se razmigali ob ritmu nešteto pesmic, ki so se dotaknile njihovih src, se preiz-

kusili v dramski uprizoritvi svojih najljubših pravljīc in uživali ob plutju po domišljjskih svetovih pravljīc, ki jim jih je občuteno prebirala pravljīčarka Mili.

Septembra pa spet vsi tople vabljeni k vpisu v nove pravljīčne skupine! ●

Besedilo in fotografija: Barbara Kopač

Vabilo na zaključni nastop Mini dramske šole in skupine Show

V nedeljo, 2. junija, vas ob 16. uri prijazno vabimo v dvorano Kulturnega doma Trzin, kjer bodo nastopili otroci, ki obiskujejo Mini dramsko šolo zavoda Azum ali gledališko skupino Show trzinskega KUD-a Franc Kotar. Pridružite se nam na gledališki dogodivščini, ki nam jo

bodo s kratkimi točkami pričarale štiri otroške gledališke skupine. Z nami boste lahko potovali v domišljjske svetove in ne bo manjkalo smeha in zabave, po približno uro in pol dolgem nastopu pa se bomo skupaj tudi posladkali. Vstopnine ni. ●

Maruška Vuk

Zaradi atletike je postala bolj samozavestna

Trinajstletna Trzinka Maruška Vuk že nekaj let trenira atletiko, točneje tek. V to športno disciplino jo je usmeril oče Damijan, nekoč aktivni atlet in jadralac, ki še vedno vzdržuje kondicijo s športnimi aktivnostmi. Dekle se je sprva preizkušalo v ritmični gimnastici, nato dve leti v orodni, pred štirimi leti pa jo je pot zanesla na atletske steze; pozneje ji je sledil tudi tri leta starejši brat Oskar Damijan. Ure atletike je najprej obiskovala v šoli, in ker se je tam izkazala za obetavno športnico, je kmalu dobila povabilo iz domačskega atletskega kluba. In tako zadnja tri leta že osvaja državna odličja in podira klubске rekorde. Njena paradna disciplina je tek na 60 metrov, tekmuje pa tudi v mnogoboju. V šoli je odličnjakinja, poleg tega pa že šest let obiskuje tudi glasbeno šolo. To je več kot dovolj razlogov, da smo Maruško povabili na pogovor o vseh njenih aktivnostih.

Maruška, kaj te je pritegnilo h kraljici športov, atletiki?

Ker sem na športnih testiranjih v šoli vedno tekla hitro, mi je učiteljica Andreja Karner svetovala, naj obiskujem šolsko atletiko, in tako sem se leta 2015 vpisala v domačski atletske klub. Prvo leto smo imeli atletske urice na šoli, že drugo leto pa sem začela trenirati na domačem stadionu. Spominjam se svoje prve tekme. V svoji skupini sem pritekla na cilj prva in sem pomislila, da sem že zmagala. Potem pa mi je oči razložil, da je treba počakati še na rezultate tekmovalk v drugih skupinah. Žalostna sem obsedela na tribuni, a sem se na koncu vendarle veselila stopničk.

(Oglasi se še oče Damijan in pojasni): »Bilo je kar 12 skupin in teklo je več kot 80 tekačev. Maruška je zaradi dobrega časa osvojila srebrno medaljo.«

Maruška: »Stara sem bila šele deset let, bila je moja prva tekma in dobila sem svojo prvo medaljo.«

Tekmuješ v teku na 60 metrov in v mnogoboju, tako v dvorani kot na prostem. Kaj je zate večji izziv?

Raje imam tek na 60 metrov, ampak večji izziv je mnogoboj. Tu se moraš izkazati v več disciplinah – v teku na 60 metrov, poleg tega pa tekmujejo še v metanju medicinke (v dvorani) ali vorteksa (zunaj), skoku v daljino in teku na 600 metrov. Če hočeš zmagati, moraš biti dober v vseh štirih disciplinah. Tekmovanje imamo dvakrat na leto. Pozimi v dvorani in poleti na atletske stadione. Ko sem bila v kategoriji U12 (otroci, stari do 12 let), sem lahko tekmovala le v eni disciplini (izbrala sem tek na 60 metrov) in mnogoboju. V kategoriji U14 pa sem si lahko izbrala dve disciplini, in tako sem lani tekla na 60 metrov in

Na tekaški progi mlada atletinja odmisli vse drugo in se posveti le teku.

Med številnimi osvojenimi medaljami Maruški največ pomeni bron z lanskega tekmovanja v Kranju, ko je na 60 metrov prvič tekla v konkurenci starejših deklet in dosegla tudi nov osebni rekord.

Na letošnjem prvenstvu Slovenije v posamičnem in ekipnem mnogoboju za pionirje in pionirke U14, 9. marca v ljubljanski atletske dvorani Park Šiška, se je veselila bronaste medalje.

tudi na 200 metrov, a mi ni bilo preveč všeč. Raje tečem na kratke proge. Zato sem si letos izbrala še skok v daljino, kjer sem boljša. Že dvakrat sem bila druga.

Kako se počutiš na startnem mestu na tekaški stezi, ko si obdana z drugimi tekmovalkami?

Ko se odpravljam na tekmovanje, sem zelo nervozna. Razmišljam le o tem, kako bom tekla, ali bom dovolj hitra. Poskušam pa spodbudno razmišljati. Odmislim vse okoli sebe in si rečem, saj bo, saj zmorem. Spominjam se tudi napotkov šprinterja Luke Marolta, ki mi je nekoč pred tekmo rekel, naj si predstavljam, da me lovi lev ... (smeh)

Dobri rezultati so plod marljivega dela. Kolikokrat na teden treniraš?

Naša skupina trenira pod vodstvom trenerja Damijana Zdovca. V zimskem času imamo kondicijske treninge v telovadnici, tri- do štirikrat na teden po uro in pol. Poleti imam trikrat na teden po uro in pol sprinterskih treningov, občasno tudi metalske. Poleg tega mi trener v poletnem času pripravi še individualne atletske vaje, predvsem za moč in stabilizacijo trupa. Izvajam jih doma ali tam, kjer sem na počitnicah, med počitnicami pa je še posebej nujno tudi vzdrževati kondicijo in veliko teči. Za spodbudo se mi pri teku velikokrat pridruži oči.

Tudi sicer je oče tvoj veliki podpornik in zaveznik, kajne?

Ja, on me je tudi usmeril v šport. Če njega ne bi bilo, ne bi bila tako uspešna. Veliko se pogovarjava o športu, spodbuja me pri treniranju in mi svetuje. Po navadi se mi tudi pridruži, ko tečem po okoliških gozdovih ali na počitnicah. Pa tudi na vse tekme me spremlja. Je eden redkih, ki spremljajo svoje otroke, večina tekmovalcev pride na tekmovanja le s trenerjem.

Kdo je tvoj športni vzornik in kakšen je tvoj športni cilj?

Od slovenskih atletinj najbolj občudujem Kamničanko Agato Zupin, ki je rekorderka na 400 metrov, moj najvišji cilj pa je evropsko prvenstvo, kamor se lahko uvrstiš šele, ko si v mladinski kategoriji. Zdaj sem drugo leto v kategoriji U14, čez dve leti bom v U16. Ker je konkurenca pri tekačih zelo velika, se zavedam, da se je tako visoko zelo težko uvrstiti, a upanje vedno obstaja. Vztrajala bom, dokler me tek veseli in v njem uživam.

Kaj pa sta ti poleg dobre telesne pripravljenosti še dali atletika oziroma športna aktivnost?

Postala sem bolj samozavestna. Naučila sem se skoncentrirati, posvetiti se temu, kar delam. Ta moja vztrajnost in pripravljenost za trdo delo mi prideta prav tudi pri šolskem delu. Pri športu pa se mi zdi pomemben tudi ekipni duh. In čeprav smo si z dekleti, ki skupaj treniramo, na atletskih stezah konkurentke, se veselimo uspehov druga druge. Še posebej lepo pa je, ko dosežemo ekipno zmago. In teh je bilo že kar nekaj. Rada hodim tudi na atletske priprave, ko smo po več dni skupaj. Tudi tam se vidi, kako povezane smo in kako si zaupamo.

Maruška med enim od klavirskih nastopov v dvorani Marjance Ručigaj. Na klavir je zaigrala tudi na lanski slavnostni akademiji ob 40-letnici domačskega atletskega kluba, na kateri so jo za uspehe v letu 2018 nagradili s posebnim darilom. Medaljo za svoje športne uspehe pa je že drugo leto zapored dobila tudi na prireditvi Športnik leta, ki jo že vrsto let organizira Zavod za šport in rekreacijo Domžale.

In kaj bi počela, če se ne bi ukvarjala z atletiko?

Uh, ne vem. Dolgčas mi ne bi bilo, saj me zanima še veliko drugih stvari.

Naj omenimo še, da igraš tudi klavir in pišeš – v letošnjem šolskem časopisu Skirca sta objavljena dva tvoja prispevka. Kaj pa počneš v prostem času?

Obiskujem glasbeno šolo Lartko, in sicer že šest let igram klavir. Imam ga zelo rada, zato mi ni težko veliko vaditi. Kljub temu da igram tudi že zelo zahtevne skladbe, pa bom glasbeno šolo obiskovala še naprej, vztrajala bom, tako kot pri atletiki. K igranju klavirja me spodbuja moja mama, ki ne zamudi nobenega mojega nastopa in me velikokrat prosi, da doma zaigram samo njej. Takrat se nama pridruži še babica in nam je prav lepo. Občasno tudi kaj napišem; za letošnji šolski časopis sem na pobudo učiteljice napisala dva prispevka. Kljub res številnim obveznostim pa imam še vedno dovolj prostega časa in takrat se družim s prijateljicami in poslušam glasbo z youtuba, rada pa tudi ustvarjam z različnimi materiali in izdelujem darila, ki jih potem poklonim tem, ki jih imam rada. ●

Na lanskem avgustovskem mitingu v Šentjerneju ji je za osvojeno zlato odličje v teku na 300 metrov v kategoriji U14 čestital tudi slovenski rekorder v teku na 100 in 200 metrov Matic Osovnikar.

Tanja Jankovič, foto: Osebni arhiv Maruške Vuk

Dacia Duster

že za 13.440 €

5 LET JAMSTVA*

2 LETI BREZPLAČNEGA OSNOVNEGA KASKO ZAVAROVANJA*

3 LETA VZDRŽEVANJA*

www.dacia.si

*Ob nakupu vozila preko Dacia financiranja prejmete podaljšano jamstvo za 5 let ali 100.000 km, karkoli se zgodi prej, brezplačno osnovno kasko zavarovanje za prvi 2 leti ter redno vzdrževanje vozila za 3 leta oziroma 60.000 km, karkoli se zgodi prej.

Paraba pri mešanem ciklu: 5,221–8,507 l/100 km. Emisija CO₂: 137–192 g/km. Emisijska stopnja: EURO6C in EURO6dtemp. Emisija NOx: 0,0161–0,0402 g/km. Emisija trdnih delcev: 0,00018–0,00222 g/km. Število delcev (x10¹¹): 0,01–0,27. Vrednosti meritiv porabe in emisij ustrezajo novemu standardu meritiv WLTP. Oglikov dioksid (CO₂) je najpomembnejši toplogredni plin, ki povzroča globalno segrevanje. Emisije onesnaževal zunanega zraka iz prometa pomembno prispevajo k poslabšanju kakovosti zunanega zraka. Prispevajo zlasti k čezmerno povišanim koncentracijam prizemnega ozona, delcev PM₁₀ in PM_{2,5} ter dušikovih oksidov. Več informacij o ponudbi, nakupu in pogojih nakupa je na voljo na dacia.si. Slika je simbolna. Renault Nissan Slovenija, d.o.o., Dunajska 22, 1511 Ljubljana.

AVTOHIŠA MALGAJ
Ljubljana

20 let
Ime s tradicija!

Avtohiša Malgaj d.o.o., PSC Ljubljana, Tržaška 108, 1000 Ljubljana,
Nova vozila **Tel.: 01 20 00 560,** Rablje na vozila **Tel.: 01 20 00 560,**
Servis **Tel.: 01 20 00 570,** E-mail: **prodaja.renault.lj@malgaj.com,**
www.avtohisamalgalj.si

Šolska dobrodelna prireditev v novi preobleki

Letošnjo dobrodelno prireditev *Zame, zate, za nas*, za nas je šolski sklad trzinske osnovne šole organiziral nekoliko drugače kot doslej. Tokrat so pripravili 13. aprila, na delovno soboto, obsežno športno-kulturno obarvano dogajanje, vanj pa so poleg vseh delavcev šole in otrok vključili tudi starše, društva, klube in organizacije, ki na šoli izvajajo dejavnosti za otroke, na vabilo k sodelovanju pa se je odzvalo tudi nekaj trzinskih podjetnikov.

Ob zaključku športno-kulturne prireditve se je ravnateljica Matejka Chvatal v imenu organizacijskega odbora šolskega sklada, ki ga sestavljajo učiteljice Saša Repanšek, Sara Rode in Tamara Mršol, zahvalila vsem, ki so kakorkoli sodelovali pri izvedbi šolske dobrodelne prireditve.

Predsednica šolskega sklada Sara Rode pojasnjuje: »Dosedanja prireditev je bila že nekoliko izpeta, zato sva s sodelavko Sašo Repanšek premišljevali, kako naprej. Idejo sva dobili na podobni prireditvi v radomljski šoli in jo septembra predstavili šolskemu kolektivu. Ravnateljica je najin predlog podprla in začeli sva priprave.« Pestro dogajanje je bilo razdeljeno na dva časovno omejena sklopa, od katerih je bil prvi namenjen samo učencem, na drugega pa so povabili tudi starše in druge obiskovalce. Po načrtih naj bi se celotno dogajanje odvijalo sicer zunaj, a so zaradi slabe vremenske napovedi večji del delavnic preselili v učilnice.

Veliko odraslih je s svojimi otroki ustvarjalo z lego kockami na delavnicah robotike, veliko zanimanje je vladalo tudi za delavnice otroškega računalniškega programiranja.

Pri reševanju ponesrečenca z uporabo avtomatskega defibrilatorja je otroke vodil reševalec ljubljanske reševalne enote.

In kaj se je tega dne pravzaprav dogajalo? Učenci so prišli v šolo kot običajno ob 8.20. Po malici in kratkem kulturnem programu so učenci razredne stopnje organizirano obiskali nekaj delavnic, primernih za njihovo starost, učenci predmetne stopnje pa so si izbrali tiste, ki so jim všeč. Po uri raziskovanja pa so se otrokom pridružili še njihovi domači in se naslednji dve uri zabavali skupaj – ustvarjali so z lego kockami, šivali unikatne izdelke, meditirali, se sproščali v »čustvarjalnici« ali ob jogi, spoznavali delo reševalcev, kinologov, planincev, tabornikov, strelcev, gasilcev in policistov, si v telovadnici ogledali plesno in pevsko obarvane nastope otrok, se rekreirali in počeli še marsikaj. Za ceno nekaj žetonov, ki so si jih priskrbeli pri informacijskem pultu, pa so se ob

Otroci so se preizkušali na mini skakalnici in uživali na napihljivem gradu, v telovadnici pa so se navdušeno vzpenjali na plezalno steno planinskega društva Onger.

V telovadnici so se predstavili številni plesalci in glasbeniki: plesna in navijaška skupina Sovice, Plesna šola Miki, hip hop plesalke, baletke in mažoretke, pevka Zala Klopčič, glasbena šola Lartko in šolska glasbena skupina Tangenta.

Dekleta so množično oblegala delavnici ličenja in manikire.

Zabavno je bilo tudi pri trzinskih gasilcih.

tem tudi okrepčali z napitki in prigrizki ali pa preizkušali srečo pri srečelovu in kolesu sreče.

Glede na odzive so bili s prireditvijo zadovoljni vsi: učitelji in učenci, sodelujoči in tudi obiskovalci, ki so po zaključku še nekaj časa vztrajali na prizorišču zabavnega druženja. Marsikateri otrok je bil zelo navdušen nad takšno »delovno soboto«, zato velja pohvaliti organizatorje, ki

so kljub začetniškim težavam, kajti tako dogajanje so pripravili prvič, ustvarili pestro in zabavno dopoldne, in to dopoldne, ki je bilo hkrati tudi dobrodelno obarvano, saj se je v šolski sklad ta dan nateklo 3200 evrov, kar je skoraj petkrat več kot na prejšnjih dobrodelnih prireditvah. •

Besedilo in fotografije: Tanja Jankovič

Tudi s pomočjo trzinskega dobrotnika do treh lesenih hišk

Otroci trzinskega vrtca in njihovi vzgojitelji so se pred kratkim razveselili nove pridobitve – na igriščih enot Žabica in Palčica so zrasle tri lesene hišice, pravzaprav že kar hiše, saj lahko gre v eno do 15 otrok.

Ta pomembna pridobitev je povezana s pobudo vzgojiteljice Nine Zupan, ki je za pomoč pri obnovi dotrajane strehe stare hišice v enoti Palčica zaprosila Dominika Pekošaka. Ta, zaposlen v družbi Slovenski državni gozdovi (SiDG), z velikim navdušenjem razlaga o svojem delu in o projektih in med drugim ponosno pove: »Mi nismo le gozdarji, ki skrbijo za državne gozdove,

smo tudi gradbinci, naravovarstveniki, sami razvijamo lesno-predelovalno industrijo in skrbimo tudi za pestrost gozdov. Tako so lani začeli med drugim, denimo, tudi zahtevno obnovo kočevske Baze 20.

Z njegovo pomočjo se je ideja o lesenih hišicah za trzinski vrtec razvila v obsežen projekt, pri katerem so sodelovali še Gozdno gospodarstvo Novo mesto, ki je

priskrbelo štiri kubične metre razžaganega smrekovega lesa, prevoznik Janez Trobec iz Horjula, ki je dal na razpolago tovornjak za prevoz neobdelanega lesa, in Jurij Višnar iz Resnika na Pohorju, ki je za ugodno ceno izdelal te tri hišice. Projekt pa ne bi bil uspešno izpeljan brez dobrotnika iz Trzina, očeta enega od vrtčevskih otrok, ki je vrtcu (in ob tem posebej tudi šoli) daroval 5000 evrov.

In tako so sončnega petka konec marca te lesene hišice pripeljali izpod Pohorja do vrtca, kjer so otroci z velikim zanimanjem opazovali njihovo raztovarjanje in postavitve. Še istega dne si jih je ogledal pristojni inšpektor in podpisal izjavo, da nova igrala ustrezajo varnostnim predpisom, in navdušeni otroci so se takoj zapodili v hišice. Po zatrjevanju vzgojiteljic se v njih zadržujejo dlje, kot so se v starih – morda jih privablja tudi mamljiv vonj po sveže obdelanem lesu. Tam sedijo na klopi, se pogovarjajo ali se igrajo različne igre, radi se tudi skrivajo. V vrtcu razmišljajo, da bi hišice opremili še s kuhinjami s primerno posodo.

Narejene so iz impregniranega smrekovega lesa in prekrite s

skodlami in bodo po zagotovitvi strokovnjaka iz družbe Slovenski državni gozdovi na prostem zdržale vsaj 10 let. Za celotno investicijo so porabili blizu 5000 evrov, ostalo pa jim je še nekaj lesa. Pekošak zato obljublja: »S preostankom lesa bi radi popolnoma obnovili staro hišico v Palčici; upam, da bo pri obnovi sodelovala tudi Občina Trzin. Župan Peter Ložar nam je namreč že na prvem srečanju obljubil nekaj sredstev za ureditev in popravilo dotrajane strehe in lesene fasade, ki bo takšna, kot je na novih hišicah.«

Vrtec prejme od občine vsako leto 1000 evrov za nakup didaktičnih igračk ali igral. •

Besedilo: Tanja Jankovič, foto: Dominik Pekošak in Tanja Jankovič

Novi državni rekordi Anžeta Kosmača

Ekipe Težkoatletskega kluba Domžale je v zadnjem krogu rednega dela ekipnega državnega prvenstva v olimpijskem dviganju uteži gostovala pri Centru funkcionalnosti Celje. Tekma je imela visok tekmovalni naboj, saj je odločala je o uvrstitvi v finale, kamor se uvrstijo najboljše tri ekipe rednega dela.

Domžalski klub je bil že pred zadnjim krogom v ugodnem položaju, saj je bil trdno na drugem mestu, tokrat pa se je posebej izkazal Trzinec Anže Kosmač, ki mu je uspel izvrsten nastop – dvignil je prav vse dvige in jih zabil z novimi državnimi rekordi. V potegu je zmagal 135 kilogramov, v sunku 160 kilogramov in v olimpijskem biatlonu 295 kilogramov! Po tekmovalni je bil zares zadovoljen z nastopom, saj se ne zgodi pogosto, da bi tekmovalcu uspelo prav vseh šest dvigov. »Potega niti nisem posebej treniral, poseben poudarek sem namenil sunku,

ki mi je v zadnjem času nekoliko zastal. S klubsko kolegico Petro sva trenirala po prirejenem programu za sunek in lahko rečem, da se nama je trening zelo obrestoval,« je po tekmi povedal zadovoljni Kosmač, ki je konec aprila namenil čas pripravam, saj bo maja s slovensko reprezentanco nastopil na mednarodnem turnirju v San Marinu. ●

**Besedilo in fotografija:
Valentin Orešek**

Trzinski karateisti ponovno z odličji

Mladi trzinski karateisti so ponovno dosegli lep uspeh na državnem prvenstvu sankukai klubov za otroke do 15 let. S tekmovalni borbah v športni dvorani osnovne šole Frana Albrehta v Kamniku 6. aprila so se kar trije vrnili domov z medaljo, vsi z bronastim odličjem v svoji kategoriji. V kategoriji mlajših dečkov (9–12 let) do 35 kilogramov si je desetletni Taj Tesić delil tretje mesto, tretje mesto pa sta zasedla tudi desetletni Tadej Kadunc med mlajšimi dečki v kategoriji od 40 do 45 kilogramov in dvanajstletni Gregor Jankovič med starejšimi dečki (12–15 let) do 50 kilogramov. Vsi trije trenirajo karate v okviru Sankukai kluba Domžale, ki je eden večjih karate klubov v Sloveniji. Tesić

obiskuje treninge v trzinski šolski telovadnici in vadi pod vodstvom trenerke Anamarije Savšek, druga dva pa trenirata v Domžalah pod vodstvom Darka Kotarja.

V kamniški dvorani je tekmovalo 160 otrok iz vse Slovenije, med njimi tudi štirje Trzinci, merili pa so se v športnih borbah, katah (boj z namišljenim nasprotnikom) in IPPON kumiteju (enokoračna borba brez stika s partnerjem). ●

**Tanja Jankovič,
foto: Jože Jankovič**

Za konec štiri medalje

Aprila smo šahisti spravili pod streho tri spomladanske turnirje, katerih začetki segajo v januar, ko smo odigrali prve dvoboje v že 72. ljubljanski šahovski ligi. V minulih številkah Odseva ste tako lahko sproti spremljali potek tekmovalni in rezultate trzinskih šahistov, tokrat pa podajam še končne razvrstitve. Čeprav sta bili obe naši udeleženi skupini/ekipi manjši kot v preteklih letih, pa so se kola zaradi nekaterih drugih turnirjev precej razvlekla.

Naše moštvo Trzin BUSCOTRADE je doživelo v zadnjih dveh kolih v super ligi dva minimalna poraza in je tako žal pristalo na petem mestu, 14 točk pa so priigrali: Emil Lah 1 (6 partij), Klemen Šivic 1½ (4), Igor Rojs 3 (5), Anže Borišek 2½ (5), predsednik ŠK Trzin Gregor Banfi 2½ (3), Aleš Borštnik 2½ (3) in Andrej Grum 1 (1). Najuspešnejši šahist ekipe, Igor Rojs, si je priigral srebrno medaljo za uspehe na četrti deski. Zmagalo je moštvo Mentor (LJ), pred ŠD Domžale Tajfun in ŠK Komenda Popotnik.

V prvi ligi sta imeli obe naši ekipe kar nekaj težav s sestavo, kar pomeni, da v prihodnje po vsej verjetnosti ne bomo več nastopali s tremi moštvi.

Poglejmo, kako uspešni sta bili ekipe ŠK Trzin PECOS PUB in ŠK Trzin. O izidih prvih petih kol ste lahko brali v minulih številkah, v preostalih kolih pa je prva vknjižila še dve zmagi in en poraz, zbranih 14,5 točke pa je zadoščalo za končno peto mesto. Točke so priigrali: Nesib Jukan 3½ (4), Jernej Suhadolnik 2½ (3), Dušan Leben, ki je bil nagraden za dosežek na tretji deski, 3 (5), Aljaž Abe 2½ (6) in Matjaž Levstek 3 (4). Moštvo ŠK Trzin je s točko manj od klubskih kolegov med devetimi ekipami zasedlo šesto mesto. Za točkovni zbir so zaslužni: Kostja Konvalinka 2½ (8 partij), Mitja Mihelič 3½ (5) – osvojil pa je tudi srebrno medaljo na tretji deski –, Vlado Markič 4½ (5) – prejel pa je še zlato medaljo kot najboljša rezerva –, Franci Banko 2½ (5) in Dušan Filipič ½ točke iz štirih partij. Zmagovalci te lige so postali šahisti ŠD Vrhnika pred ekipama ŠK Mengeš Trzin 2 in KPŠRD Karel Jeraj Ljubljana.

Omeniti moram še zaključni turnir lige, na katerem odigramo vsaki pet kol pospešenega šaha, organizator pa podeli najboljšim ekipam obeh lig pokale in najboljšim posameznikom medalje. Trzinci smo znova prijavili tri moštva in smo med trinajstimi udeleženci osvojili četrto, peto in osmo mesto. Zmagali so še enkrat šahisti ekipe Mentor.

Ob šahovski dejavnosti pa nismo pozabili na vsakoletno obveznost letnega zбора. Opravili smo ga v naših prostorih 18. marca. Najprej smo slišali poročili predsednika Gregorja Banfija in blagajnika Franca Banka o delu in poslovanju kluba v minulem letu in smo obe poročili po krajši razpravi potrdili. Sprejeli smo še delovni (tekmovalni) načrt za tekoče leto, ki vsebuje med pomembnejšimi dogodki organizacijo dveh turnirjev ter nastopanje v dveh regionalnih ligah in v državni ligi. Dogovorili smo se še za nespremenjeno višino klubske članarine in sprejeli nekaj dodatnih predlogov za lažjo in boljše organiziranost dela v tem letu. ●

Besedilo in fotografija: Andrej Grum

Uspešne trzinske mažoretke nastopile tudi v predstavi

Že tretje leto imajo na trzinski osnovni šoli tudi vaje mažoretnega plesa. Vodi jih diplomirana trenerka plesa in nacionalna in mednarodna sodnica twirling športa in mažoretnje dejavnosti Anita Omerzu Tome.

Trzinske mažoretke so v tem šolskem letu vadile v štirih skupinah, saj je bila poleg treh šolskih skupin dejavna tudi vrtčevska skupina, v vseh skupaj pa je sodelovalo več kot 40 deklic. Na vajah se učijo korakanja, različnih plesnih korakov in elementov s palico in se pri tem zabavajo.

Vsako leto imajo približno 10 nastopov – popestrile so že številne šolske prireditve in tudi prireditve različnih društev in organizacij in jih veseli, da odlično sodelujejo tako s trzinsko osnovno šolo in občino kot tudi z lokalno skupnostjo.

Posebej ponosne so, da so jih povabili k sodelovanju pri koncertni uprizoritvi predstave *Hello, Dolly!*, v kateri so simpatično gospo Dolly pospremile s plesom v paradi po cestah New Yorka. Nastopale so na vseh treh uprizoritvah, in sicer 22. in 23. februarja v kulturnem domu Radomlje in 12. aprila v Zadržnem domu v Ljubljani.

Ker jo je organizatorjem vreme letos zagodlo, žal niso nastopile na načrtovanem Florijanovem vikendu, se pa že zdaj veselijo naslednje priložnosti, ko bodo lahko ob godbi zakorakale po trzinskih ulicah.

Trzinske mažoretke pa se ob koncu šolskega leta vsako leto odpravijo tudi na letovanje na morju, kjer se ob poletnih aktivnostih naučijo še veliko novih veščin s palico in se pri tem zelo zabavajo.

Vaje za mažoretni ples bodo na osnovi šoli Trzin potekale tudi v novem šolskem letu, zato trzinske mažoretke vabijo medse vse, ki bi rade spoznale nove plesne korake in se naučile veščin s palico, ob tem pa se tudi zabavale.

Več informacij lahko dobite tudi na mazoretniples@gmail.com. ●

Anita Omerzu Tome, foto: Arhiv trzinskih mažoretk

Objem ljubezni in hvaležnosti

V maju smo po kitajski tradicionalni medicini že vstopili v pole-tje, torej v čas, ko lahko srce na stežaj odpremo, pokukamo vanj in ga vprašamo, kaj potrebuje, kaj si želi in kaj ga podpira.

Vaja meseca: Objem

Usedi se, zapri oči. Ustnice stisni skupaj in dvigni ustne kotičke. Prepleti roke in se objemi. Začuti, da si objel sebi najdražjo osebo na svetu, posebno, dragoceno bitje. Ostani v tem objemu nekaj minut, pošiljaj si lepe misli, pošiljaj si ljubezen, hvaležnost. Uživaj v sebi. ●

Petra Šuštar,

ilustracija: Zorana Živić

Obljubljam si.
Obljubi si.
Pazil/a bom nase.
Pazil/a boš nase.
Hranil/a svoj tempelj
s hrano, dogodki, rituali, ljudmi ...,
ki mi/ti dajo energijo.
Me polnijo.
Te polnijo.
Mi dajejo sijaj.
Ti dajejo žar.
Me dvigujejo.
Te dvignejo.
Mi dovolijo, da letim
z razprtimi krili in
odprtim srcem.
Te podprejo,
da poletiš
k sebi.

Vabljeni na Petrine vadbe!

Petra Šuštar, vedoželjna profesorica športne vzgoje, učiteljica meditacije, voditeljica programov Abonma za dušo in telo in Moja velika čarovnija ter avtorica slikanice s pravljično meditacijo Smaragdni gozd želja in koledarja z vajami sproščanja za leto 2019 vodi v Trzinu tudi letos poseben program za dušo in telo, in sicer v prostorih studia Powerhouse Zavrl na Ljubljanski cesti 48, vsak torek od 18.30 do 19.45. Več informacij in prijave na: www.pri5ri.si, petra@pri5ri.si

SADJE ZELENJAVA
FRUTAS
TRZIN

LALI d.o.o. 041 927 640

**VELIKA IZBIRA DOMAČEGA
SADJA IN ZELENJAVE.**

Ponedeljek - petek: 7:00 - 20:00

Sobota: 7:00 - 19:00

Nedelja in prazniki: 8:00 - 17:00

April brez presenečenj, prezgodnji ledenjaki pa so odpihnili Florijanov sejem

Pospravili smo drugi mesec meteorološke pomladi, zanj pa lahko rečemo, da nas ni vremensko prav nič presenetil oziroma da nas je še najbolj presenetil s tem, da ni bil bistveno pretopel, tako kot v zadnjem letu vsi meseci pred njim; podobna sta mu bila v tem obdobju, to je glede na dolgoletno povprečje le malenkost pretopla, le december in januar.

Sicer pa nas v Trzinu ni presenetilo tudi nič drugega, kar je po eni strani dobro, po drugi strani pa bi lahko bilo tudi – saj veste, mnogi bi radi, da se ves čas kaj dogaja – boljše oziroma živahnije. To je pač davek na razvitost, saj imamo najpomembnejše, večje projekte že pod streho, če seveda odmislimo obvoznico.

Bati pa se je, da te še nekaj časa ne bo, saj se je »cestna direkcija« odločila, da vzdolž Mengeške ceste zamenja več kot 170 oken in/ali okenskih stekel. Tako bodo, vsaj za državo, za nekaj časa rešene težave s hrupom ob cesti, na kateri je povprečni letni dnevni promet (PLDP) že leta 2017 znašal skoraj 17.000 vozil. Za nekaj »kozmetičnih« popravil sta poskrbela tudi oba veletrgovca v Trzinu.

Najhujše pa nas je doletelo za Florijanov konec tedna, prvi konec tedna v maju, ko so očitno pohiteli letošnji ledenjaki. O tem bomo seveda poročali tudi čez mesec dni, ob pregledu majskega vremena, a že zdaj ne moremo mimo dejstva, da smo zaradi deževnega vremena, ki se mu je na prvo majsko nedeljo pridružil še mraz, ostali brez napovedanega Florijanovega sejma.

Na popraznični ponedeljek se je moča sicer nehala, smo pa v torkovem jutru trepetali pred slano. Mraz ni v maju sicer nič čudnega, saj velja, da »velikega travna mora biti tri dni mrzlo; če ni na začetku, bo na koncu tako«, a je problem v tem, da so bili minuli meseci pretopli in da zato pri nekaterih rastlinah fenofaze letos prehitvevajo, in to za več tednov, pri nekaterih celo za mesec dni.

Fenologija je veda, ki proučuje čas pojavljanja periodičnih bioloških faz (fenofaz) in vzroke za njihovo pojavljanje, ob upoštevanju biotičnih

Cerkev sv. Florijana po dežju 4. maja, na dan, ko goduje ta trzinski zavetnik.

in abiotičnih dejavnikov, proučuje pa tudi medsebojni odnos faz v eni ali v več rastlinskih vrstah. Tako ni čudno, da lahko naredi pozeba v začetku maja tudi škodo.

V osrednjem delu Slovenije je bil vegetacijski temperaturni prag 5 stopinj Celzija letos presežen skoraj mesec dni prezgodaj, v Ljubljani, na primer, že 17. februarja. Ob zgodaj preseženem temperaturnem pragu je razvoj vsega rastja letos zelo prehitel.

Lani je bil temperaturni prag 5 stopinj Celzija presežen več kot mesec dni pozneje kot letos in zaostajala je tudi vegetacija v primerjavi z letošnjo, a je nato nenadni dvig temperature po nastopu praga povzročil, da je bil že po nekaj dneh presežen tudi temperaturni prag 10 stopinj Celzija. Rastline, ki so značilne za pravo pomlad, pa so, nasprotno, za nekaj dni celo prehiteli dolgoletno povprečje.

Temperaturno znosen mesec

Vreme se torej ne da in je še naprej spremenljivo, kar pa ni isto kot muhasto; ta oznaka je med najpogostejšimi za aprilsko vreme. Kot smo že zapisali, je bil minuli mesec temperaturno znosen, po toplem

Vremenska postaja OŠ Trzin april 2019			
Kazalec	Podatek	Datum/Niz	Ura/Obdobje
Povprečna temperatura zraka (°C)	11,2	1.–30. 4.	mesec
Najvišja temperatura zraka (°C)	24,1	21. 4.	16.48
Najnižja temperatura zraka (°C)	1,4	16. 4.	6.49
Največja dnevna Tamplituda (razlika maks./min. T, v °C)	20,3 (24,1/3,8)	21. 4.	0.00–24.00
Število dni s padavinami $\geq 0,3$ (≥ 1 mm)	15 (11)	1.–30. 4.	mesec
Največja dnevna količina padavin (mm)	18,3	5. 4.	0.00–24.00
Mesečna količina padavin (mm)	74,4	1.–30. 4.	mesec
Skupna količina padavin v letu 2019	256	1. 1. – 30. 4.	štirimesečje
Najvišja hitrost vetra (km/h)/smer	54,7/JJV	26. 4.	14.39
Št. dni z maksimalno dnevno T zraka ≥ 20 °C)	10	1.–30. 4.	mesec

Izbrani meteorološki podatki za Trzin za april 2019; celoten arhiv je dostopen na spletnem naslovu trzin.zevs.si.

Vir: Vremenska postaja OŠ Trzin (CZ Trzin).

začetku je pred sredino meseca sledilo nekaj hladnejših dni (16. aprila je bila sicer slana, a se temperatura dva metra nad tlemi ni spustila do ledišča) in nekaj takih smo imeli tudi še čisto za konec aprila. Aprila je bilo padavin in sonca celo nekaj manj, kot je dolgoletno povprečje, a tega nismo posebej občutili ali videli. Bomo pa letos še nekaj časa pomnili zaradi kasne prve spomladanske polne lune zelo pozne velikonočne praznike, ko je bilo vreme takšno, da bi ga nekateri najraje kar »spomeniško zaščitili«.

Vendar je takoj sledila »kazen«, kot smo že omenili, že ob koncu prvomajskih praznikov, ko se je pre zgodnjim »ledenjakom« pridružila še

»polulana« Zofka. Florijanovega sejma zato torej ni bilo, gasilci pa so navkljub slabemu vremenu kot že toliko let doslej počastili trzinskega zavetnika s slavnostnim spredvom po nedeljski sveti maši in z njim znova pokazali svojo dobro pripravljenost in odločnost. Sejem pa je prestavljen na konec šolskih počitnic, kar sploh ni slabo, saj se takrat v Trzinu ne dogaja prav dosti. Le upamo pa lahko, da se ne bo tja prestavilo tudi letošnje Florijanovo vreme; statistično gledano za to ni prav veliko možnosti in naj pri tem tudi ostane! •

Besedilo in fotografija: Miha Pavšek

Trzin'c vas gleda

»Used se gor na štango, bova tko hitrej' pr'šla ...«

Starejši Trzinci, med njimi sploh ljubljanski »prišleki«, se gotovo še spomnite akcije Vsi na kolo za zdravo telo, ki je potekala v Ljubljani ob koncu sedemdesetih in v začetku osemdesetih let prejšnjega stoletja in nas je spodbujala k uporabi kolesa za rekreacijo, posredno pa tudi za prihod in odhod v šolo in na delo s kolesom.

Upam si trditi, da je večina Trzincev takega porekla (v kraju bi imeli prav »ljubljski prišleki« danes verjetno največji delež, če bi opravili popis, od kod vse smo se preselili pod Onger) med bolj zaslužnimi, da je kolesarjenje v Trzinu danes zelo priljubljeno. Ne nazadnje pa je kolesarstvo eden tistih športov, ki imajo v Sloveniji najdaljšo tradicijo.

Najstarejše generacije še pomnijo, da je imela Ljubljana že pred drugo svetovno vojno na obrobju parka Tivoli leseno kolesarsko dirkališče, nekakšen velodrom, od takrat do danes pa je opravilo kolesarstvo dolgo strmo pot navzgor, tako glede števila kolesarjev kot glede razvoja koles in opreme.

Geslo akcije, omenjeno na začetku, je nastalo v obdobju, ko se je kolesarjenje šele začenjalo razvijati v obliko množične rekreacije, lahko pa trdim, da je še vedno aktualno, saj velja kolesarjenje za priljubljeno in relativno poceni in zato tudi dokaj dostopno telesno vadbo. Danes tako verjetno ni več družine, ki ne bi imela vsaj enega kolesa, seveda pa je še več takih, v katerih ima skoraj vsak družinski član svoje kolo. Dodajmo, da je žal tudi vse več takih družin, v katerih ima skoraj vsak družinski član svoj avto, pa čeprav nekateri samo zato, da vozijo svojega nadobudnega šolarja zjutraj v šolo in popoldne nazaj domov, pri čemer pa je celo od hiš v industrijsko-obrtni coni, ki so najbolj oddaljene od naše osnovne šole, zračna razdalja do šole le nekaj več kot dva kilometra, pot po pločniku, ki ga premore večina teh cest, pa je dolga približno dva kilometra in pol. Peš potrebujemo za to slabe pol ure, s kolesom pa od 10 do 15 minut, oboje pa je bolj zdravo in varnejše kot z jeklenim konjičkom, če ob tem stresa in »porabljenih« živcev med vožnjo v kolonah in ob prometnih zamaških sploh ne omenjamo.

Tudi v našem kraju je kolesarstvo priljubljeno in ga gojijo tudi v številnih društvih. Tako imajo včasih turnokolesarski izlet tudi planinci, pa pri turističnem društvu in pri Žerjavčkih, sicer pa imamo v Trzinu tudi kolesarsko društvo Felixi, za namen zadovoljevanja skupnih potreb in interesov na področju kolesarstva. Glavne naloge društva so omogočiti članom in simpatizerjem organizirano kolesarjenje, rekreacijsko udejstvovanje, organiziranje kolesarskih prireditev in skrbeti za strokovno pomoč novim članom in podmladku kolesarskega društva. Cilj vseh aktivnosti društva pa je predvsem doseči čim višjo stopnjo psihične, fizične in motorične sposobnosti kolesarjev in jih usposobiti za varno kolesarjenje.

In zdaj nazaj k bistvu tega članka: za njegov naslov smo si izposodili del verza Adija Smolarja iz pesmi Bicikl, ki jo izvajajo Leteči potepuhi, posvečamo pa ga lastniku moškega kolesa, ki to svoje kolo pogosto,

verjetno v naglici lovljenja javnih prevoznih sredstev v smeri Domžal ali Kamnika (pohvala za uporabo javnega prevoza!) priklene – ali pa še to ne – kar na eno od cestnih svetilk ob avtobusni postaji Trzin-Mlake na začetku Ljubljanske ceste. Ob tem pa ni odveč omeniti, da je pokrita kolesarnica od tam oddaljena le nekaj deset metrov, a kaže, da je naglica vedno res neizmerna.

Spomnim se, da sem nekoč videl lastnika tega kolesa, ko je lovil Kambusov (zdaj Arrivin) avtobus med trzinskimi postajami na tem delu Ljubljanske ceste in ga ujel pri gasilskem domu! Pločnik je na tem mestu sicer dovolj širok, da nas kakšno občasno na ta način priklenjeno kolo prav nič ne moti, smo pa v skrbeh za varnost tako puščenega kolesa (taki skrbi pravimo sicer samozaščita) in še bolj za varnost njegovega lastnika. Morda pa bi v prihodnje le kazalo nekoliko skrajšati jutranji spanec (čeprav naj bi bil ta najslajši) in pustiti kolo na varnem in suhem v bližnji kolesarnici in v miru počakati na prihajajoči avtobus.

Res pa je, da ni to prav nič zanimivo in da je manj adrenalinsko ... •

Besedilo in fotografija: Miha Pavšek

Trzinsko »kovinsko« tihožitje med okvirjem kolesa in obcestno svetilko. Naglica pač naredi svoje!

Svežina pozne pomladi

Pozna pomlad prinaša vedrino, saj prinaša sonce, daljše dneve in vonj po cvetju s travnikov in vrtov. To pa nas navdihuje, da si polepšamo tudi svoj dom z dodatki, ga osvežimo in odenemo v nova oblačila.

Sprememb si največkrat zaželimo v dnevni sobi in kuhinji, saj se v teh dveh prostorih največ zadržujemo.

Barviti dodatki in cvetje polepšajo vsako kuhinjo, tudi majhno.

Od vsestranskih blazin do zaves in drobnih dodatkov

Najhitrejša in najcenejša oblika prenove so vsekakor pisane blazine, ki v hipu spremenijo in osvežijo prostor. Pisane in enobarvne namestimo na dvosede in kavče. Ob vizualni spremembi bomo s tem dosegli tudi udobnejše sedenje.

Cvetlični vzorec pa si lahko omislimo tudi na sedalnih blazinah na kuhinjski klopi ali na klopi na pokriti terasi. Blaga s cvetličnim vzorcem je na trgu veliko, izbor je pester, blazine je treba le še zašiti. Pri tem pa ne smemo pozabiti na zadrgo, da jih lahko po potrebi snamemo in operemo.

Učinek pomladne spremembe pa bo še večji, če k temu dodamo še nove zavese.

Majhna kuhinja lahko zasije v novi luči, bolj veselo že z drobnimi dodatki in novo zaveso. Morda imate za tako zaveso tudi doma kak primeren kos blaga. Cvetlični vzorec bo vanjo vnesel vzdušje pomladne svežine, s cvetjem na mizi in barvitimi gospodinjstvi dodatki pa bo tudi mala kuhinja postala enakovredna večjim.

Če imate podeželsko kuhinjo, jo lahko prav tako polepšate, pa četudi že sama po sebi izžareva toplino. Kako to naredite? Denimo z belo porcelanasto posodo, keramičnimi skledami, majolikami in pletenimi koši. Na mizo postavite star vrč s cvetočimi vejami, na mizo pa po-

Podeželska kuhinja v cvetju

Z malo denarja do velikega učinka: osvežena spalnica s prebarvano staro posteljo in novimi dodatki.

stavite še posode z orehi in lešniki. Tako ste poskrbeli za dekoracijo, obenem pa imate vedno pri roki tudi zdrav prigrizek.

Čudežna moč detajlov

Spalnica je prostor, na katerega pri urejanju radi pozabljamo, saj ni vsem na očeh in čez dan se tu ne zadržujemo veliko. Pa vendar naj tudi v spalnici zadiši po svežini pomladi – zamenjajte zaveso, naj bodo toplih barv, morda izberete take, da boste lahko z njimi prostor tudi zatemnili. Na posteljo dodajte blazine, ki se barvno ujemajo s pohištvom in zavesami. In če imate morda staro posteljo, ki vam ni več všeč, jo lahko preprosto prebarvate. To lahko naredite sami ali pa prepustite delo mizarju. In verjemite, spalnica bo videti kot nova.

Po pozni pomladi pa lahko zadiši tudi v drugih prostorih – na steno v predsobi, hodniku ali otroški oziroma mladinski sobi nalepite reliefne barvite rožice ali metulje in navdušeni boste nad učinkom. Zelo moden in ne drag okras!

Idej, kako odenemo svoj dom v svežino pomladi že z malimi dodatki, je res veliko. Upam, da boste kak koristen namig dobili tudi v tem članku. Naj se torej vaš dom v prihodnjih tednih odene s svežino in razkošjem barv pozne pomladi. ●

Stenske nalepke so zadnja leta zelo v modi! K ozaljšani steni postavite še naslonjač s cvetličnim vzorcem in dodajte ustrezno preprogo, in po prostoru bo zavela pomlad!

Marjetka Pajk, u. d. a. i,
foto: Osebni arhiv
Marjetke Pajk

Marjetka Pajk je priznana arhitektka notranje opreme, ki deli svoje znanje tudi z dijaki različnih srednjih šol, njene nasvete pa najdete tudi v medijih. Dolgoletne izkušnje in strast pri delu so jo pripeljali, med drugim, tudi do sodelovanja s Fakulteto za dizajn v Trzinu. Z njenimi študenti in predavatelji je povezana vse od njene ustanovitve, ko je še obstajala pod imenom Istituti Callegari, zdaj pa z njimi sodeluje pri različnih projektih.

Voda - vir življenja in vir naše prihodnosti! Kaj živi v Kamniški Bistrici?
V kakšnem ekološkem stanju je Kamniška Bistrica?

Vabimo vas na delavnice za **otroke in mlade**,
na posvet in pogovor pa **odrasle in še nekoliko bolj odrasle**.

EkoReka - ReViVoDan

25.5.2019 med 9. in 18. uro
(na svetovni dan mladih)

Bar Bernardi, Vir

Kaj se bo dogajalo?

- Raziskovalno-naravoslovne delavnice pod mentorstvom učencev lokalnih OŠ,
- izobraževalne igre,
- izobraževalne animacije in videi na temo voda,
- ribji poligon.

Udeležite se okrogle mize s predstavniki lokalnih skupnosti in deležniki med 10:30 in 12:00 v šotoru na travniku.

Pridite in se nam pridružite, da skupaj preživimo zanimiv in sproščujoč dan v naravi.

V primeru dežja bo dogodek 1.6.2019.

Vseh aktivnosti na dogodku se udeležujete na lastno odgovornost. S prisotnostjo na javnem EkoReka - ReViVoDan dogodku soglašate, da v različnih tiskanih in elektronskih medijih uporabimo in objavimo fotografije in video filme posnete na dogodku.

Zveza Prijateljev
Mladine Domžale

OSNOVNA ŠOLA
RODICA

Društvo Prijateljev
Mladine Trzin

ZVEZA PRIJATELJEV MLADINE DOMŽALE IN
OSNOVNA ŠOLA RODICA DOMŽALE VABITA V PROGRAM

Poletne počitnice

Počitniške aktivnosti bodo od 19. 8. do 30. 8. 2019 potekale v Osnovni šoli Rodica, Kettejeva 13, Domžale.

Program POPESTRIMO POLETNE POČITNICE 2018/2019 otrokom omogoča druženje, učenje, ustvarjalno preživljanje prostega časa in gibanje. Dejavnosti bodo organizirane od 7.30 (sprejem otrok) do 15.30 ure. Starši otroka lahko prijavite na malico in/ali kosilo. Otrok potrebuje copate ter obleko in obutev za gibanje na prostem. Stroški: prehrana (6 eur/dan, vstopnine...).

Zaradi priprave dejavnosti je obvezna predhodna prijava, ki je dostopna na spletni strani šole (<http://www.sola-rodica.si/>) ali Zveze prijateljev mladine Domžale (<http://zpmddomzale.splet.arnes.si/>), kjer bo v juliju 2019 objavljen program dejavnosti.

Rok za prijavo je 30. 6. 2019. Prijavnico posredujete v tajništvo Osnovne šole Rodica ali pa jo sami pošljite na naslov OŠ Rodica, Kettejeva 13, Domžale oz. os-rodica@guest.arnes.si. Dodatne informacije: 01/72 19 530. •

Poletne počitniške aktivnosti za otroke in mlade

Zveza prijateljev mladine Domžale v sodelovanju z Zavodom za letovanje in rekreacijo otrok Ljubljana v času poletnih počitnic 2019 pripravlja zanimive, ustvarjalne, aktivne, varne in predvsem zdrave poletne počitniške aktivnosti namenjene otrokom in mladim. Otroci bodo na letovanjih doživeli veliko prijetnih trenutkov v družbi sovrstnikov in izkušenih vzgojiteljev - animatorjev. Na voljo je več terminov letovanja na različnih lokacijah:

KRAJ LETOVANJA	DOGODIVŠČINA	TERMIN LETOVANJA
Dom pod obzidjem - PIRAN	MORSKI DETEKTIVI	16. 07. – 26. 07. 2019
Hostel Bežigrad - UMAG	MORSKI RITMI	26. 07. – 05. 08. 2019
Hostel Šiška Poreč - ŠPADIČI	PARTY POREČ	22. 08. – 01. 09. 2019
Hostel Center - SAVUDRIJA	ŽOGA JE SVETOVNA!	06. 07. – 16. 07. 2019
	ŠPORT, ŠPORT, ŠPORT!	05. 08. – 15. 08. 2019
Dom Emavs - ZG. GORJE	ŠPORT NA GORSKEM ZRAKU	29. 06. – 06. 07. 2019
	JUST SAY IT!	06. 07. – 13. 07. 2019
	GOZDNE SKRIVNOSTI	13. 07. – 20. 07. 2019
	LAHKIH NOG NAOKROG	20. 07. – 27. 07. 2019

CENIK LETOVANJ POLETJE 2019:

VRSTA LETOVANJA	10 dni	7 dni
Zdravstveno letovanje na morju	72,30 €	---
Letovanje brez zdravstvenega predloga na morju	330,00 €	231,00 €
Letovanja brez zdravstvenega predloga v hribih	---	157,50 €

V ceno so vključeni polni penzioni, avtobusni prevoz, spremljevalci, program, nezgodno zavarovanje in DDV.

Podrobnejše informacije o letovanjih ter prijavi otrok in mladostnikov na letovanja bodo objavljene na spletni strani Zveze prijateljev mladine Domžale. •

Zveza Prijateljev
Mladine Domžale

Društvo Prijateljev
Mladine Trzin

Predavanje o navadni barvilnici

Vabljeni na predavanje o strupeni tujerodni invazivni rastlini navadna barvilnica – predavanje bo v ponedeljek, 3. junija, ob 18. uri v dvorani Marjance Ručigaj v Centru Ivana Hribarja. Predavala bo Marija Stare, udeležence pa čakajo tudi nasveti, kako ukrepati, če se ta strupena rastlina pojavi na vašem zemljišču.

Navadna barvilnica je še dokaj neznana rastlina, a jo najdemo tudi že v trzinskem gozdu.

Na predavanje so tako še posebej vabljeni lastniki gozdov. •

Občina Trzin, foto: Osebni arhiv Marije Stare

Aktualne dejavnosti društva upokojencev Žerjavčki

V četrtek, 30. maja, odhajamo na Kras, v Kačiče-Pared, na domačijo Belaj. Časovni potek izleta še ni določen.

V četrtek, 6. junija, gremo v Terme Snovik na srečanje upokojencev Gorenjske. Odhod z avtobusom ob 8.45 izpred Mercatorja in zatem izpred gasilskega doma. Prijave v CIH-u.

V petek, 14. junija, načrtujemo tradicionalni piknik v Dolgi dolini.

DRUGE AKTIVNOSTI

- **Balinarji** balinajo vsak dan od 8. do 9. ure zjutraj, po dogovoru tudi popoldne, in tekmujejo v veteranski ligi.
- **Kolesarji** se zbirajo ob četrtek ob 9. uri (poleti se bodo ob 8. uri) in odkolesarijo na krajše izlete, vedno izpred CIH-a. V družbi upokojencev iz Gorenjske pa jih čaka ta mesec še petkov ogled okolice Kranja na kolesih, in sicer 31. maja.
- **Strelci** vadijo streljanje z zračno puško na strelišču strelskega društva v trzinski osnovni šoli ob ponedeljkih in petkih od 17. do 18. ure.
- **Krožek ročnih spretnosti** deluje na Jefačnikovi domačiji – članice ustvarjajo ob četrtek, od 10.30 naprej.
- **Pevski zbor** – pevsko skupina Žerjavčki vadi na Jefačnikovi domačiji ob torkih, z začetkom ob 17.30.
- **Pohodniki** se redno zbirajo za svoje pohode ob torkih ob 7. uri, pred Mercatorjem. Ob tem pa napovedujemo še pohod z gorenjskimi upokojenci iz Motnika na dve različni turi – v četrtek, 23. maja, z odhodom iz Trzina ob 8. uri, in v torek, 4. junija, avtobusno-pohodniško turo po Dolenjski, z obiskom Slakovega muzeja; odhod izpred Mercatorja ob 7. uri.

Dragi upokojenci, udeležite se naših dejavnosti; če se jim izogibate, se hitreje starate. •

Janez Florjanc, podpredsednik
Društva upokojencev Žerjavčki Trzin

TEDEN LJUBITELJSKE KULTURE
17. - 26. maj 2019

TRZIN

FEST

PROST VSTOP!

Petek, 17.5., ob 20.00, za Kulturnim domom Trzin (KD) *
Plužni filozofi in **Karsmreklasmrekla.**

Sobota, 17.5., ob 15.00, za KD Trzin**
Ledena dirka zabavno tekmovanje za vse generacije

Sobota, 17.5., ob 17.00, za KDT Trzin***
Trzinski talent zabavno tekmovanje za otroke 5-15 let

Sobota, 17.5., ob 18.30, za KD Trzin***
1001 pravljica otroška lutkovna predstava

Sobota, 17.5., ob 19.15, za KD Trzin***
Plesna šola Impulz ples za vsakogar

Sobota, 17.5., od 15.00-18.00, v KD Trzin***
Ustvarjalne delavnice

Sobota, 18.5., ob 20.00, za KD Trzin*
Lucija Čirović stand-up komedija, ventrilokvizem

Sobota, 18.5., ob 20.00, za Kulturnim domom Trzin*
HELP!
A Beatles Tribute
 med koncertom:
spontana MISS TRZNFESTA!

Torek, 21.5., ob 20.00, v KD Trzin
Rok Kofol: Nepal, Tibet potopisno predavanje

Četrtek, 23.5., ob 20.00, v KD Trzin
O smislu veselja, življenja in sploh vsega predstava

Sobota, 25.5., ob 21.00, v KD Trzin
Fuzija novih svetov koncerti mladih skupin

V primeru dežja:
 * v KD Trzin.
 ** odpade
 *** v dvorani Marjance Ručigaj

Društvo Prijateljev Mladine Trzin

ŠPORTNO DRUŠTVO TRZIN

KUD FRANC KOTAR TRZIN

modre novice

4. POHOD OB REKI, KI POVEZUJE

KAMNIK

Glavni trg

SOBOTA, 8. JUNIJ
www.pohodobreki.si
DOMŽALE

Park Martina Krpana

Hausmart!

vrhunska okna, vrata, senčila

Izkoristite brezplačne izmere!

Ob 10. obletnici podjetja Vam
podarimo dodatni **10 % popust**
na okna, vrata in storitev.

Akcija velja od 1. 3. do 31. 5. 2019.

 MODRA ŠTEVILKA
 080 87 74

VELIKA PONUDBA
PVC, PVC/ALU,
ALU OKEN, VRAT
TER SENČIL

slika je simbolična

 Sveti Duh 139, 4220 Škofja Loka, info@hausmart.si www.hausmart.si

Užitek v vožnji

HITRA LJUBEZEN. BMW SERIJE 1.

Z BOGATO OPREMO ŽE ZA **19.990** EUR.*

S svojo športno obliko, dinamičnimi voznimi lastnostmi in popolno povezljivostjo bo ta novi mestni junak takoj ukradel vaše srce. Navsezadnje ni le hiter na cesti, temveč tudi na spletu – in s tem je dorasel vsakemu izzivu. Majhna, a pomembna razlika.

BMW Avto Aktiv Kranj

Mirka Vadnova 2a
SI-4000 Kranj
Tel. 04 281 14 05
www.bmw-avto-aktiv.si

Kombinirana poraba goriva za vozilo BMW 116d 5-vrat: 5,3 l/100 km. Emisije CO₂: 139 g/km. Emisijska stopnja: Euro6. Emisije NOx: 0,0287 g/km. Ogljikov dioksid (CO₂) je najpomembnejši toplogredni plin, ki povzroča globalno segrevanje. Emisije onesnaževal zunanega zraka iz prometa pomembno prispevajo k poslabšanju kakovosti zunanjega zraka. Prispevajo zlasti k čezmerno povišanim koncentracijam prizemnega ozona, delcev PM₁₀ in PM_{2,5} ter dušikovih oksidov. Slike so simbolne.